

गाविसको सम्पत्ति सचिवको पेवा कि जनताको सेवा

रनबहादुर कुमाल,
पाल्पा/ गाउँ विकास समितिका
सचिव नारायणबहादुर शाही
चिर्तुङ्गधारामा हाजिर भएका दिनदेखि
सबै सरसामान एक एक गनेर बुझ्ने
पक्षमा थिए । एउटै पदीय दर्जा र
उस्तै जिम्मेवारीका कारण पूर्व सचिव
रमा भुजेलले सामान ल्याउलिन् भन्ने
विश्वासमा खातापाता हस्तांतरण
कागजमा फागुन १ गते नै सहीछाप
गरे । जिन्सी रेकर्ड खातामा ल्यापटप,
डिजिटल क्यामेरा र मोबाइल देखिने
तर सामान नदिने गरेपछि उनले
पटकपटक ताकेता गरे । गाविस
सचिव शाहीले खातापाता
हस्तांतरणका बेला उपस्थित
सर्वदलीय सयन्त्रका सदस्यहरु (
राजनीतिक दलका नेता) लाई
हालसम्म सामान नबुझाएको
जानकारी दिए ।

अनियमितता किन
लुकथ्यो र ? गाउँभरि फैलियो ।
सर्वदलीय संयन्त्रका सदस्यहरूले दिएको
सूचनाका आधारमा पत्रकार दीपक
ढुंगानाले यससम्बन्धि थप तथ्य र
सूचनाको खोजी गरे । सूचना
तथ्यपरक छन् कि छैनन् भनेर
सबैतिरबाट पुष्टी गरे । तथ्यहरूका
आधारमा निम्ति सामान बरबुझारथ
नगरेर गाविस सचिबले सरकारी
सम्पत्तिको अपचलन गरेको समाचार
तयार गरे । उनले चैत्र १९ गते
सामुदायिक रेडियो मदनपोखराको
स्थानीय गतिविधिबाट स्थलगत
रिपोर्टिङ गरे । त्यो समाचार

गाविस सचिव रमा भुजेल

पसारणपछि जिल्ला पशासन
कार्यालयले जिल्ला विकास
समितिलाई जिन्सी सामान
नबुझाउनुको कारण र बजेटको
हितामिता भएको के हो जानकारी
दिन पत्राचार गर्‍यो । जिल्ला विकास
समितिले खरिदार टीकाराम
ढकाललाई सो बारे बुझ्न खटायो ।
उनी गाविस कार्यालयमा पुगेर
स्थितिको जानकारी लिए । त्यसपछि
गाविस सचिव हकहित संरक्षण केन्द्रका
पदाधिकारीहरू चिर्तुङ्गधारा पुगे,
उनीहरूले सचिवको कमजोरी रहेको
भन्दै तत्काल मिलाउन सचिव
भुजेललाई सभाव दिए ।

चिन्तुङ्गधारा गाविसकी सचिव रमा भुजेलले गत पुस १७ गतेबाट सुरुवा भएको हुन् । उनकै पालामा गाविसको रकमबाट खरिद गरिएको ९० हजार रुपियाँ बराबरको ल्यापटप, २४ हजार रुपियाँ बराबरको डिजिटल क्यामेरा र १५ हजार रुपियाँ बराबरको मोवाइल सेट फिर्ता गरेकी छैनन् । अहिलेसम्म लाखौँ रुपियाँ बराबरका जिन्सी सामानहरू नबुझाएर

सचिव भुजेल निजामति कर्मचारी प्रशासनकै उपहास गरेकी छन् । गाविस सचिव नारायणबहादुर शाही र भुजेलबीच फागुन १ गते भएको बरबुभारथ कागजमा गाविसको खातापाता हस्तान्तरण भएको उल्लेख भए तापनि जिन्सी सामानबारे केही उल्लेख छैन । सचिव शाहीले आफूले त्यागपत्र, क्यामेरा र मोवाइल चैत्र २४ गतेसम्म नदेखेको नबुझेको बताए । नेपाली कांग्रेसका गाउँ सभापति जोगबहादुर दिश्वाले आफूहरूलाई सचिव

भुजेलले गुमराहमा राखेको बताए । सचिव भुजेलले गाविसलाई पूर्ण साक्षर घोषणाका लागि जिल्ला शिक्षा कार्यालयबाट प्राप्त १० हजार रुपियाँ पनि कित्ते कागज बनाएर कुनै कार्यक्रम गरी सकेको स्थानीय बासिन्दाले बताएका छन् ।

चिर्तुङ्गधारा गाविसबाट
सत्त्वा भएर पोखराथोकमा खटिएकी
सचिव भुजेलले राजनीतिक दलसँग
समन्वय नगरी काम गरेको भन्दै गाउँ
बाँकी पृष्ठ ६ मा

जिल्लाभर नै समस्या छ

मुलुक यतिबेला जन प्रतिनिधि बिहीन छ । फलस्वरूप गाविस सचिवहरुले गाविस अध्यक्षको समेत भूमिका निर्वाह गर्दै आएका छन् । तैपनि गाविस सचिवहरुले हरेक जसो निर्णयका लागि गाविस स्थित दलका नेताहरुको राय लिने गरेका छन् ।

तर सचिव भुजेलले जनप्रतिनिधि बिहीन अवस्थाको मौका छोपेर जिन्सी सामानमा मात्रै तभई आर्थिक कारोवारमै चलखेल गरिन् । उनले गाविसमा ल्यापटप, क्यामेरा मेवाइल र फोटोकपि मेसिन तभए अडिट हुँदै भन्दै दलका नेताहरुलाई नै भुक्थाइन् । गाविसका लागि राजनीतिक दलका प्रतिनिधिहरुले समेत यसबारे छानविन हुनुपर्ने बताउँछन् । भुजेल त एउटा उदाहरण मात्रै हुन् । पात्काका अधिकांश गाविसका सचिवहरुले आफू सरुवा भएर जाने बेला गाविसको सम्पत्ति

समेत आफू लिएर जाने र अभै त्यसमाथि जनता सोझा सिधा भएका गाविसहरूमा त भन्नै पैसै खल्तीमा हालेर जाने गरेका छन् । भण्डै २ मडिना अघि पूर्वी पाल्पाको हेक्लाङ्ग गाविसबाट सुरुवा भई जिल्ला प्रशासन कार्यालयमा गएका खडानन्द घिमिरेले महिलाको नामको बजेट महिलाहरु नै थाहा नदिई खल्तीमा हालेर गए । यसबारेको समाचार पत्रपत्रिकाहरुमा आएपछि सचिव घिमिरेले गाविसको खतामा उक्त रकम जम्मा गरिदिएका थिए । पछि त्यही पैसाबाट स्थानीय महिलाहरुले आफूहरुको नेतृत्व ब्यक्तिव बिकासको कार्यक्रम चलाए । यस्ता घटनाबारे जिल्ला बिकास समितिले सामान्य प्रतिक्रिया मात्रै दिएर केही चासो देखाएको जस्तो गरेपनि अहिलेसम्म कोही पनि सचिवलाई कारवाही गर्न सकेको छैन ।

अटेरी स्वभावकी सचिव भुजेल

पाल्पाको खानीगाउँ र
तेल्घा गाविसमा पनि गाविस
सचिवको रूपमा महिलाहरु नै रहेका
छन् । तर उनीहरुको कार्यसम्पादनप्रति
कसैको पनि गुनासो छैन । चिर्तुङ्गधारा
गाविसमा सचिवको रूपमा भुजेल
गएदेखि नै गाविसबासीका हैतानीका
दिन सुरु भएको सर्वसाधारणको
भनाई छ ।

हृत्तादिनमा एक पटक पनि गाविसमा नपुग्ने । सदरमुकाम र जिल्ला बिकास समितिको कार्यालय आसपासमा पनि मोवाइलबाट कानमा एयरफोन लगाएर गीत सुन्दै हिड्ने र सेवाग्राहीले फोन गर्दा कहिले कहाँ छु कहिले कहाँ छु भनेर डाट्ने र कहिले मोवाइल ब्यस्त बनाउने र आफैले सम्पर्क हुन सकेन भन्ने बनाएर सर्वसाधारणलाई दुःख दिने गरेको गुनासो पटक पटक आएको थियो जसलाई संचारमाध्यमले पनि बाहिर

ल्याएका थिए । तर यसबारे जिल्ला बिकास समिति र सरोकारवालाहरुको ध्यान गएन । हामीले प्रतिक्रियाका लागि टेलिफोन गर्दा उनले भोक्विदै जवाफ दिइन् "मैले गाविसको सामान लगेकी छु भनेर जिविसका सबै जसो सरहल्लाई थाहा छ ।" चितुङ्गधारा गाविसबाट सचिव भुजेल सस्वा भएर पोखराथोक गाविसमा सचिवकै रूपमा पुगिन् । चितुङ्गधारा गाविसमा हप्तामा १ दिन पनि नपुग्ने उनलाई पोखराथोकबासीले सुस्मै बाचा गराए । हप्तामा ५ दिन गाविसमा हाजिर हुने गरि उनले कसम पनि खाइन् तर कसम खाएकै अर्को दिनबाट उनी गाविस गइन् । जसका कारण पोखराथोकबासी पनि उनीप्रति कारण ओक्रोशित थप भए । स्थानीय बासिन्दाहरुकै दबावमा जिल्ला बिकास समिति पात्थले सचिव पदबाट भुजेललाई हटाएर अर्का सचिवलाई पठाएको छ ।

पाल्पा समाचारपत्रमा प्रकाशित भुजेलबारेको समाचारको कटिङ्ग

प्रेस यूनियनको अध्यक्षमा शर्मा

पाल्पा/नेपाल प्रेस युनियन
पाल्पाको अध्यक्षमा भरत शर्मा
निर्विरोध निर्वाचित भएका छन् ।

जसको उपाध्यक्ष कविराज नेपाल, सचिव माधव अर्याल, सहसचिव रामचन्द्र ढुंगाना र सीता पाण्डेय र कोषाध्यक्ष मुक्तिप्रसाद न्यौपाने चयन भएका छन् । सदस्यहरुमा अनिल लिगल, कमल पौडेल, दिपक पोखरेल, विनोद भारती, सरस्वती दंगल, विश्वप्रकाश भट्टराई, दुर्गेस मल्ल रहेका छन् ।

छन् । अधिवेशनले केन्द्रीय पार्श्वदमा
भूपेन्द्र गहिरा, जगदीश भट्टराई,
प्रकाश नेपाल, माधव अर्याल, कविराज
नेपाल, प्रकाश खनाल, रवि नेपाल,
किशोर भट्टराई, अनिल लिगल , शंकर
भण्डारी, ओमप्रकाश बस्न्याल, दुर्गा
रायमाझी रहेका छन् । यसै महिला
पार्श्वदमा खन गहिरा, सीता पाण्डेय,
हलिमा खानतुल, सीता डोलेल, सुशीला
रेग्मी चयन भए । अधिवेशनसम्बन्धी
पूरा समाचार पृष्ठ ५ मा ।

जिल्ला शिक्षा कार्यालय पाल्पाको अनरोध

आर्थिक वर्ष २०७०/०७१ मा यस जिल्लाका तपशील बमोजिमका गाविसहरूमा निःशुल्क रूपमा अनिवार्य आधारभुत शिक्षा कार्यक्रम लागू भई गाउँ शिक्षा योजना निर्माण गर्ने कार्य समेत भइरहेकोले सम्बन्धित गाविसलाई आ-आफ्नो राय सुझाव प्रदान गर्नुहुन साथै आफ्नो घर, छिमेक कहि कुतै बिद्यालय उमेर समूहका बालबालिका बिद्यालय बाहिर रहेका भए सो को विवरण नजिकको बिद्यालय, सोतकेन्द्र वा गाविसमा उपलब्ध गराई बिद्यार्थी भर्नामा सहयोग गरिदिनुहुन सम्पूर्ण जिल्लाबासीहरूमा हार्दिक अनुरोध छ ।

निःशल्क तथा अनिवार्य आधारभूत शिक्षा कार्यक्रम लागू भएका गाविसहरू

१. चित्तुङ्गधारा	७. तेलघा	१३. जुठापौवा
२. मदनपोखरा	८. खस्यौली	१४. पालुङमैनादी
३. गेष्ठा	९. सोमादी	१५. बाकामलाङ
४. यम्घा	१०. दोभान	१६. पिपलडाँडा
५. ख्याहा	११. रहवास	१७. हुमिन
६. फिरेवास	१२. सिलवा	१८. जल्पा

अनरोधक
जिल्ला शिक्षा कार्यालय, पाल्पा

Result Sponsor of

TRASH FOR NIPAL

नयाँ वर्षमा हरेक दिन, रु. १ लाख WIN

Reliability Ideal

उक्त बज्जट बाइकले विभिन्न बजारहरूमा बजार रकममा खरिद गर्न सकिनेछ। योको Unique Codeलाई वाट्स अफ SMS अफि भएर बुझ्न सकिनेछ।

कसैले हरेक दिन लभली ३ बज्जट खरिद गर्ने छ भने रु. १ लाख। हरेक दिन बिचुली ६-११ मा Avenues Television कार्यालय लभली ३ को बिचुली देख्न सकिनेछ।

गाँठको ठाँड

जाँड ठड्क, मुटु प्रसन्न,
बजारबाट खरिद गर्न

प्रधान	प्रधान	प्रधान	प्रधान	प्रधान	प्रधान	प्रधान	प्रधान	प्रधान	प्रधान
Pradhan 100	Pradhan 150	Pradhan 200	Pradhan 250	Pradhan 300	Pradhan 350	Pradhan 400	Pradhan 450	Pradhan 500	Pradhan 550
Rs. 2,66,900/-	Rs. 2,56,900/-	Rs. 2,26,900/-	Rs. 2,16,900/-	Rs. 2,56,900/-	Rs. 1,74,900/-	Rs. 1,18,900/-	Rs. 1,56,900/-	Rs. 1,56,900/-	Rs. 1,42,900/-

Bhairab Automobiles Pvt.Ltd.

Milanchowk, Butwal-10, Rupandehi, Nepal Ph.: 071-544549, 541676 (Deals: Bajaj Bike & Hulas Jeep)

वि.प्र.का.पाल्पा

द.नं.

०/२०७८/०१२

वि.ह.का.पा.द.नं.१३/२०७८/०१२

समाचार पत्र

पाल्पा समाचारपत्र

Palpa Samacharpatra, Weekly

समाचार

प्रधान सम्पादक

भगवान भण्डारी

कार्यकारी सम्पादक

टिकाराम बस्न्याल

कार्यालय: मक्सनटोल दरबारगेट अगाडि तानसेन ४, पाल्पा

सम्पर्क:- ९८५७०६०९६३(प्रधानसम्पादक)

- ९८४७०६९७३९(सम्पादक)

इमेल: repoter.palpa@gmail.com

palpalinews@gmail.com

मुद्रक: महेन्द्र अफसेट प्रेस कैलाशनगर, तानसेन पाल्पा ।

सम्पादकीय

सचिव भुजलेबारे छानविन गर

पाल्पाका गाविस सचिवहरूका कार्यसम्पादन र समस्याबारे पटक पटक गुनासो आउने गरेको छ । हरेक साता जसो जिल्लाका पत्रपत्रिका र रेडियोहरूमा जनगुनासो समेटिएका समाचारहरू पनि आउने गरेका छन् तर जनगुनासोबारे छानविन गर्ने र दोषीलाई कारवाही भएको कतै सुनिदैन । शसस्त्र द्वन्द्वको समयमा सुरक्षाको कारण देखाउदै सचिवहरू गाउा गएनन् । यो मुलुकभरिकै समस्या थियो । अहिले शान्ति प्रक्रिया सुरु भएको पनि ७ वर्ष बढी भइसक्यो तर पाल्पाका गाविस सचिवहरू अहिले पनि गाविस कार्यालयमा गएर सेवा दिन हिचकिचाउँछन् । जसका कारण कतिपय सचिवहरूले सदरमुकाममै बसेर दिनभर यता उता गरेर समय बिताउँदै आएका छन् । यसबारे न त उनीहरू नै सच्चिपर जान सकेका छन् नत जिल्ला बिकास समितिले कोही सुविचलाई गाउँ जान दवाव दिन सकेको छ । जसका कारण स्थानीय निकाय थप लथालिग भएको छ ।

अहिले चिर्तुङ्गधारा गाविसमा गाविस सचिवकै कारण समस्या देखिएको छ । यसअघिकी सचिव रमा भुजेलले सरुवा भएर जानेबेला गाविसको जिन्सी सामान नबुझाई आफैले लिएर गएको र ती जिन्सी सामानहरूको खरिदमा समेत महंगो मूल्यको बिल पेश गरेर आर्थिक अनियमितता गरेको जनगुनासो आएको छ । गाविस सचिवहरूको मनोमानीको यो एउटा दह्रो उदाहरण हो । सचिवले नराम्रो काम गर्दा संचार माध्यममा आउने र अन्य सचिवहरूले समेत सत्य तथ्य नुबुझी समाचारको उल्टो प्रतिक्रिया दिने प्रचलन पाल्पामा हाबी छ । जसका कारण समस्या समाधानको बाटोतिर लाग्नुको साटो भ्रन बलिभदै गएको छ । लोकतन्त्रमा समेत सर्वसाधारणहरूले आफू मैत्री स्थानीय निकायको महसुस गर्न सकेका छैनन् ।

यसर्थ आर्थिक र जिन्सी सामानको अनिमितताको आरोप लागेकी गाविस सचिव रमा भुजेललाई तत्काल जिल्लामा भिकाएर सत्य तथ्य खोजी गरि उनी दोषी देखिए कारवाही गरिनुपर्छ । यसमा जिल्ला प्रशासन कार्यालयको समेत निर्देशन र निगरानीको जरुरी भने जिल्ला बिकास समितिले अगुवाई नै गर्नुपर्छ । जसका लागि जिल्ला स्थित राजनीतिक दलका नेताहरूले समेत निगरानी गर्न जरुरीछ । आफ्नै कार्यालयको हाकिमले कुनै काम लगाउादा वा निर्देशन दिादा नटेर्ने र मनमर्जी गर्ने सचिव भुजेलबारे तत्काल छानविन होस् । अनि मात्रै स्थानीय लोकतन्त्रको अनुभव हुनेछ ।

पाठकलाई पत्र

आदरणीय पाठक मित्रहरू, पाल्पा समाचारपत्र साप्ताहिकले यहाँहरूकै सुझाव, सल्लाह र प्रतिक्रिया बमोजिम आफ्ना अंक्रहरूलाई निरन्तरता दिँदै आएको छ । साहित्य र सुजना सहितको सम्पुनत समाज निर्माणका लागि हामी ठुण छौ । हाम्रो पाठक मित्रहरूको सुझाव सल्लाह र प्रतिक्रियालाई नै आत्मसात हामीले निरन्तर रूपमा यहाँहरूकै सुझाव सल्लाह बमोजिम पत्रिकालाई परिमार्जन समेत गर्दै आएका छौ । हामीले पाल्पा समाचारपत्र साप्ताहिकलाई स्थानीय समुदायको जीवनस्तर र प्रगतिसित जोडेर हेर्न चाहन्छौ । हामी तपाईंको खुशीमा पनि दुःखमा पनि सँगै हुन चाहन्छौ । यसका लागि हामीलाई तपाईंहरूको उचित सल्लाह सहितको साथ चाहिन्छ । त्यस्तै यहाँहरूसँग विभिन्न साहित्यिक लेख रचना, गीत, गजल, कविता तथा अन्य विभिन्न यात्रा संस्मरणहरू समेत हाम्रो ठेगानामा यहाँको पूरा परिचय सहित एक प्रति फोटो समेत समावेश गरि हाम्रो ठेगानामा पत्राचार गरि पठाइदिनुहुन अनुरोध गर्दछौ । यहाँले प्रेषित गर्नुभएका पत्रहरूलाई हामीले पत्रिकामा निरन्तर समावेश गर्दै लैजाने छौ । पत्राचारको लागि तलको ठेगाना प्रयोग गर्नुहुन अनुरोध छ ।

पाल्पा समाचारपत्र साप्ताहिक

मक्सनटोल, तानसेन पाल्पा

माओवादीलाई दराजमा सीमित नगरौं

एमाओवादीमा आएको विभाजनले नेपालको कम्युनिस्ट आन्दोलनले ठुलो सेटब्याक खाएको छ । यसको मुख्य कारण प्रचण्ड-बाबुरामले दक्षिणपन्थी नव संशोधनवादको चौपल नचाउनु हो । त्यसपछिका आन्दोलनहरू मौसमी प्रतिक्रियाका रूपमा परिणत भएका छन् । लोकमानसिंह कार्कीको नियुक्तिको विरोधमा भएको आन्दोलन पनि प्रतिक्रियामै सीमित रहे ।

यसबीचमा यस्ता असंख्य आन्दोलनहरू भए, जुन मौसमी आन्दोलनको तहभन्दा माथि उठ्न सकेन । कथित दोस्रो संविधानसभाको अधिवेशनको पहिलो दिनको विरोध पनि त्यो स्तरभन्दा माथि उठेन । अहिले पनि आन्दोलनका स्वरहरू प्रेसविज्ञपिभन्दा माथि नउठेको सबैका सामु जगजाहेरै छ । नेपालमा विभिन्न प्रकारका आन्दोलन हुँदै आएका छन् । यसको प्रभावकारिता पनि आ-आफ्नै सापेक्षतामा आधारित रहँदै आएका छन् । १० वर्षको जनयुद्ध नेपालको वर्गसंघर्षको यो सर्वोच्च रूप हो ।

पटक पटक आन्दोलन गर्नु, उपलब्धि प्राप्त गर्नु, ती उपलब्धिहरू संस्थागत गर्न नसक्नु नेपाली राजनीतिको अभिशाप रहँदै आएको छ । १० वर्षको जुद्धपछि, २०६२र०६३ पछिको आन्दोलनहरू प्रतिक्रियामा सीमित रहे । त्यसको अलिकति गुणात्मक उचाइ नेकपा-माओवादीको नेतृत्व र ३३ दलीय राजनीति मोर्चाको सहभागितामा भएको कथित संविधानसभा निर्वाचनको विरुद्ध गरिएको आन्दोलन हो । यो आन्दोलन मौसमी आन्दोलनबाट अलिकति माथि उठेको थियो, यद्यपि त्यसपछिका गतिविधिहरू फेरि मौसमी हुन थालेका छन्, विरोधका लागि विरोध जस्ता मात्र देखिन थालेका छन् ।

लेख

खेम थपलिया

पटक पटक आन्दोलन गर्नु, उपलब्धि प्राप्त गर्नु, ती उपलब्धिहरू संस्थागत गर्न नसक्नु नेपाली राजनीतिको अभिशाप रहँदै आएको छ । १० वर्षको जुद्धपछि, २०६२र०६३ पछिको आन्दोलनहरू प्रतिक्रियामा सीमित रहे । त्यसको अलिकति गुणात्मक उचाइ नेकपा-माओवादीको नेतृत्व र ३३ दलीय राजनीति मोर्चाको सहभागितामा भएको कथित संविधानसभा निर्वाचनको विरुद्ध गरिएको आन्दोलन हो । यो आन्दोलन मौसमी आन्दोलनबाट अलिकति माथि उठेको थियो, यद्यपि त्यसपछिका गतिविधिहरू फेरि मौसमी हुन थालेका छन्, विरोधका लागि विरोध जस्ता मात्र देखिन थालेका छन् ।

राजतन्त्रको लासु को गन्धले अहिलेको संविधानसभा ढुङ्ढुङ्ती गनाएको छ । यसको कारण आन्दोलनलाई मौसमी वा प्रतिक्रियात्मक बनाउनु, त्यसलाई बार्गेनिङ चिन्सु को रूपमा परिणत हुनु हो । यो आन्दोलनकारीको नेतृत्वमा आएको भयानक विचलनको द्योतक हो । नेपालमा जतिजति आन्दोलन उत्कर्षमा पुग्ने गरेको छ, त्यतित्यति सम्भ्रौतामा ढुंग्याइने गरेको छ ।

प्रचण्डले १२ बुँदे सहमतिको आवरणमा औपचारिक रूपमा महान् जनयुद्धको अन्त्य भएको घोषणा गरिदिए । नेपालको इतिहासमा यो सबैभन्दा ठुलो प्रतिक्रान्ति थियो । भन्नु उदेकको कुरा यो छ कि जसको नेतृत्वमा महान् युद्ध उठयो, यसैको नेतृत्वमा प्रतिक्रान्ति भयो । यो नेपालको मात्रै नभएर विश्व कम्युनिस्ट आन्दोलनको एउटा नकारात्मक परिघटनाको रूपमा रहिरहनेछ ।

कम्युनिस्ट आन्दोलनमा भएको अनेकन् नकारात्मक शिक्षालाई सकारात्मक बनाउँदै सबै किसिमका मौसमी आन्दोलनलाई आमूल परिवर्तन खातिर क्रान्तिमा बदल्न आवश्यक छ । मौसमी आन्दोलनले केहीलाई लुटको लाइसेन्स दिँदो रहेछ भने लाखौं जनसमुदायको जीवन बर्बाद बनाउँदो रहेछ । २०४६ साल चैत २४ गते संयुक्त राष्ट्रिय जनआन्दोलन संयोजन समितिको आयोजनामा नेपाली जनता लाखौंको संख्यामा नाङ्गो छातीलाई ढाल बनाउँदै तीनधारा पाठशालाको महेन्द्रको सालिकलाई तोडफोड गर्दै गोलीले ढल्वाढल्दै पनि राजदरबार घेर्न आन्दोलन किन उठिरहेको छैन । यतिखेर देशको सीमा मिचिएको छ । काला बजारियाहरूको जगजगी छ । जलमाफियाहरूबाट कृत्रिम रूपमा लोडसेडिङ गराइएको छ । शासकहरूका अपारदर्शिता, ब्रह्मलुट र सत्ता लम्पटपना बढेको छ । सामन्तवाद ज्याकात्या छ । राष्ट्रघातीहरू राष्ट्रवादको नक्कली

सधैँका लागि मुक्त गरेर सुन्दर र समृद्ध नयाँ नेपालको निर्माण गर्न सर्वस्व त्यागेर मुक्ति आन्दोलमा लामबद्ध लाखौं योद्धाहरूलाई के बिसन मिल्छ ? मौसमी आन्दोलनलाई क्रान्तिमा बदल्न सकिन्छ र सक्नुपर्छ । हरेक वस्तुभित्र विपरीत तत्वहरू हुन्छन् । पार्टी पनि विपरीतहरूको एकत्व हो भन्ने ज्ञानलाई जीवन व्यवहारमा लागू गर्दै हरेक अन्तर्विरोधको नया विधिबाट हल गर्नुपर्छ । सही कार्यदिशा यसको प्रस्थानबिन्दु बन्नुपर्दछ । राजनीतिक अधोपतनबाट जोगाउने विधि भनेको दुईलाइन संघर्ष नै हो ।

पार्टी एकताको प्रचारबारे

अहिले पार्टी एकताबारे गलत प्रचार गरिएको छ । पार्टी विभाजन गरेर गल्ती भएको निष्कर्षमा पुगेका नेकपा-माओवादी का शीर्षनेताले जेठसम्म एकीकरण गर्ने सैद्धान्तिक सहमति गरेका छन् भनेर एमाओवादी निकट नेता तथा प्रचार संयन्त्रले गलत प्रचार गरेको छ । प्रचण्ड-बाबुरामलाई सहीमार्गमा ल्याउन नसकेपछि क्रान्तिकारीहरूले विचारको रक्षा, क्रान्तिको निरन्तरता र महान् जनयुद्ध सुरु गर्दाको प्रतिबद्धतामा गम्भीर भएर नै सम्बन्ध विच्छेद गरेका हुन् । यो सम्बन्ध विच्छेद सही थियो । अझै पनि यसको औचित्य सकिएको छैन । आफ्नो भयानक गल्तीको ढाकछोप गर्ने मनसायले एमाओवादीले नेकपा-माओवादीको मानमर्मदन सुरु गरिएको प्रति सचेत बनौं । कसैलाई धुरीमा चढाउन विचार, आम जनसमुदायको सपना, मुलुकको आवश्यकता र क्रान्तिलाई सहिद बनाउने कुरा अस्वीकार्य छ । साथै, वर्गसंघर्ष, मौसमी आन्दोलन र क्रान्तिको भविष्यबारे कुरा गरिरहदा पार्टीको आन्तरिक जीवनको कुरा पनि गर्नुपर्ने हुन्छ । माओवादी पार्टीको जीवनमा अन्तरविरोधको केही प्रभाव देखिन थालेको छ । यो पार्टीको मूल कार्यदिशा जनयुद्धको जगमा जनविद्रोह हो । यो आम कार्यदिशा हो तर यसले

देखापरेको परिस्थिति त्यसैको प्रतिबिम्बन हो । कार्यदिशा आम हुनु र संगठन विशिष्ट बनाउन खोज्दा यी समस्या आएका हुन् । माथि सहमत र तल असहमत, मझौलाहरूको फास्टटुयाकु को राजनीति, आधिकारिक कार्यदिशाका विरुद्ध अमूर्त र अलिखित कार्यदिशाको चर्चा एवम् प्रचण्ड-बाबुरामले अमूक-अमूक नेतालाई उपयोग गर्नु तथा पार्टीले व्यक्तिलाई होइन कि व्यक्तिले पार्टीलाई उपयोग गर्नुले पार्टीमा गम्भीर समस्या पैदा हुँदै गएका छन् ।

पार्टीले यसको समाधान यथाशीघ्र गर्नुपर्दछ, नत्र यसले गुट हुँदै विचारधारात्मक स्वरूप लिँदै जाँदा नसोचेको र नचाहेको परिणाम आउन बेर छैन । गलत कार्यदिशा बोकेको पार्टीको घिघटनलाई कसैले पनि रोक्न सक्नेछैनन् । क्रान्तिकारी कार्यदिशा र त्यसको सफल क्रियान्वयनबाट मात्र सकारात्मक इतिहास रचिनेछ । जनयुद्धको कुरा गर्नु एउटा कुरा हो, जनयुद्ध गर्नु अर्कै कुरा हो । त्यसैले पुनः एकपटक सबैले समवेत स्वरमा भनौं वर्गसङ्घर्षलाई नयाँ उचाइमा उठाऔं । क्रान्तिको बाटोमा अघि बढौं । नेपालमा आमूल परिवर्तन गर्ने शक्ति माओवादी मात्रै हो । यो सत्यलाई भुलेर अर्को कुनै नयाँ शक्तिको खोजीमा भौतारिनु भनेको कस्तुरीले आफ्नै वासना खोज्न अन्यत्र भौतारिएजस्तै हो । बाबुरामपथु नेपाललाई सिध्याउनेपथु बाहेक केही होइन । यो पथको मार्क्सवादसित कुनै साइनो छैन । यो पथको मूल उद्देश्य नेपाललाई भारतमा विलोपीकरण गर्नु हो । त्यसैले यसका विरुद्ध आमूल परिवर्तनको केन्द्र माओवादलाई बनाऔं । वर्गसंघर्षद्वारा माओवादलाई चलायमान बनाऔं । माओवादलाई पुस्तक वा दराजमा सीमित नगरौं । यसले संघर्षको मैदानमा जीवन प्राप्त गर्दछ ।

अनलाइन खबरबाट

नयाँ नेपाल, पुराना अनुहार

कार्यानुभव र सफलता अतुलनीय बौद्धिक योग्यता एवं क्षमता, नेपालप्रतिको अगाध राष्ट्रप्रेम र जीवनभरिको अविच्छिन्न लोकतान्त्रिक आस्थाका अन्त्यहीन फेहरिस्तहरू प्रस्तुत गर्छन् । उनीहरूका कलात्मक कथाहरू

न नेपालमा सुशासन कायम हुन्छ, नत संविधान नै समयमा लेखिन्छ । अथवा सारमा, नेपालको भविष्य नै अन्धकारमय हुन्छ । सबभन्दा आश्चर्यको विषयचाहिँ, यस्ता विलक्षण प्रतिभावानहरूले बनाएको

लेख

अच्युत वाग्ले

पटक पटक आन्दोलन गर्नु, उपलब्धि प्राप्त गर्नु, ती उपलब्धिहरू संस्थागत गर्न नसक्नु नेपाली राजनीतिको अभिशाप रहँदै आएको छ । १० वर्षको जुद्धपछि, २०६२र०६३ पछिको आन्दोलनहरू प्रतिक्रियामा सीमित रहे । त्यसको अलिकति गुणात्मक उचाइ नेकपा-माओवादीको नेतृत्व र ३३ दलीय राजनीति मोर्चाको सहभागितामा भएको कथित संविधानसभा निर्वाचनको विरुद्ध गरिएको आन्दोलन हो । यो आन्दोलन मौसमी आन्दोलनबाट

सुनिसकेपछि लाग्छ, कुनै खास पदको खोजी गर्नेको त्यो पदमा कथं नियुक्ति भएन भने न नेपालको कूटनीति चल्छ,

नेपाल यति भत्ताभुङ्ग नै कसरी रह्यो भन्ने हो । निश्चितै हो, केही विशेष तालिम, क्षमता र अनुभव भएका

र योग्यता भएका केही भूतपूर्वहरूलाई जिम्मेवारी दिन सकिन्छ । राज्यले नै बाँकी पृष्ठ ३ मा

लोकदोहोरी गायक खराल सम्मानित

पाल्पाली लोक तथा दोहोरी गायक सेमन्तमण्णी खराललाई आइतबार पाल्पामा एक कार्यक्रमका बीच सम्मान गरिएको छ ।

दक्षिण एसियामै ग्रामीण स्तरबाट संचालन पहिलो सामुदायिक रेडियो, सामुदायिक रेडियो मदनपोखराले आफ्नो १६ औं वार्षिकोत्सव समारोहका अवसरमा गायक खराललाई सम्मान गरेको हो । उनले नेपाली लोक संस्कृतिको संरक्षण, रोइला छ्यालीको सम्बर्धनका लागि पुर्याएको योगदानको कदर गर्दै सम्मानपत्र, दोसल्ला र नगदले सम्मान गरिएको हो ।

पाल्पाको खानीगाउँ गाविस दैलातुङ्गमा जन्मिई नेपाली लोकदोहोरी क्षेत्रमा क्रियाशील खरालका कपाल कोरेर, तानसेनको मिनिक्स लगायतका एक दर्जन बढी दोहोरी गीतहरू रहेका छन् । मदनपोखरा ९ निवासी गुणाकर अर्याल, सोमनाथ अर्याल र बासुदेव अर्यालले स्थापना गरेको ३० हजार

रुपियाँको ड्याजबाट आम्दानीबाट खराललाई लोक संस्कृति प्रवर्धन पुरस्कार प्रदान गरिएको रेडियोका स्टेशन प्रबन्धक राजेशकुमार अर्यालले जानकारी दिए । रेडियोले हरेक वर्ष फरक फरक कलाकारहरूलाई सम्मान गर्दै आएको उहाले बताए ।

त्यस्तै स्थानीय छ्याली भाका र भजन संस्कृति संरक्षणका अगुवा मदनपोखरा ६ दमकडाका श्रीधर प्रसाद घिमिरेलाई पनि सम्मान गरिएको छ । सम्मान गर्दै सभाषद् सोम प्रसाद पाण्डेले पाल्पा आफैमा

लोक संस्कृतिको खानी रहेको र यही जिल्लाका कलाकारहरू देश बिदेशमा समेत प्रख्यात रहनु जिल्लाका लागि गौरवको कुरा हो भने । त्यस्तै पाल्पाका प्रमुख जिल्ला अधिकारी शिवराज जोशीले कलाकारहरू राष्ट्रका गौरव हुन् उहाँहरूको सम्मान नै सबै नेपालीहरूको सम्मान हो भने । यसैबीच रेडियो प्रतिनिधि पदम गैरे र सीता गौतमलाई समेत सम्मान गरिएको छ । रेडियोको वार्षिकोत्सवमा समारोहमा बिभिन्न क्षेत्रका व्यक्तित्वहरू शुभकामना मन्तव्य राखेका थिए ।

संघर्ष र परिश्रमले दियो सफलता

रुद्र सुवेदी

बाँके बनकटवा-९ आईसघर गाउँका गृहणी महिलाहरूको अहिले दिनचर्या नै फेरिएको छ । पहिला फुसंद हुने बित्तिकै अनावश्यक बात मारेर समय खेर फाल्ने र स-सानो कुरामा पनि झैँ-झगडा नै गर्ने महिलाहरूमा ४ दिनको आधारशिला तालिम पछि दिनचर्या फेरिएको हो । उनीहरूको पहिचान अहिले उद्यमशील र बचत गर्ने महिलाको रूपमा स्थापित हुँदैछ । घरका करेसाबारी बाँझै राखेर बजारबाट महंगोमा तरकारी किन्ने बानी होस् वा धुम्रपान र मध्यपान गरी आपसमा नै झैँझगडा गर्ने उनीहरू फुसंदको समय एक अर्कांलाई सहयोग गर्दै आयआर्जनमा खर्चने गरेका छन् । कुनै समयमा आफुलाई परेको गर्जो टार्नको लागि साहु महाजनसंग चर्को व्याजमा पैसा लिनेहरू अचेल आफै समूह बनाई बचत गर्ने गर्छन् । उक्त बचत रकम सस्तो व्याजदरमा समूह भित्रै लगानी गर्दै उदाहरणीय बनेका छन् । आफ्नो बानी व्यवहारमा यति धेरै परिवर्तन ल्याउन भने महिलाहरूले परिवार भित्र ठूलै संघर्ष गर्नुपर्यो । संस्थाका मान्छे आएर “राम्रो परिणाम आउछ काम गर” भन्ने परीवारका सदस्यले अनुमति नदिने । यस्तो अवस्थाको सामना गरेर तालिम र आयआर्जनका काममा सहभागी भएका महिलाहरूले अहिले आफ्नो र परिवारको अवस्थामा सुधार ल्याएका छन् ।

बनकटवा-९ तारादेवी परियारले आधारशिला तालिममा सहभागि भएपछि आफुहरूमा अनौठो परिवर्तन आएको बताईन् । उनले भनिन्-“तालिममा जानु अघि फुसंदको समयमा त्यत्तिकै बसेर अरुको खिस्सि टिउरी गर्दै दिन खेर फाल्थ्यौ । पहिले त मन लागि नलागी तालिममा सहभागि भए आजकल हाम्रो सबै कुरामा परिवर्तन आएको छ । कोपिला महिला बचत समूहमा आबद्ध रहेकी उनले गाउामा केही समय पहिलासम्म एक आपसमा विश्वासको खडेरी रहेको सम्झदै भनिन्-“केही समय अघिसम्म हामी एक आपसमै मिलजुल थिएन । स्थानीय गैह्रसर्कारी संस्थाले समूह बनाएर अलि अलि आर्थिक सहयोग तथा आधारशिला तालिम दियो त्यो तालिमले हाम्रो जीवनमा ठूलो परिवर्तन ल्याईदियो ।” घरमा श्रीमान्ले पनि पहिला तालिममा जादा अनावश्यक समय बर्बाद गरेको भनेर झपारेको सम्झदै भनिन्“तालिममा जानलाग्दा

उनीहरूको पहिचान अहिले उद्यमशील र बचत गर्ने महिलाको रूपमा स्थापित हुँदैछ । घरका करेसाबारी बाँझै राखेर बजारबाट महंगोमा तरकारी किन्ने बानी होस् वा धुम्रपान र मध्यपान गरी आपसमा नै झैँझगडा गर्ने उनीहरू फुसंदको समय एक अर्कांलाई सहयोग गर्दै आयआर्जनमा खर्चने गरेका छन् । कुनै समयमा आफुलाई परेको गर्जो टार्नको लागि साहु महाजनसंग चर्को व्याजमा पैसा लिनेहरू अचेल आफै समूह बनाई बचत गर्ने गर्छन् ।

श्रीमान्ले जानु पर्दैन भनेर झपार्नु भयो तै पनि नटेरेर गए साँझ घर फर्केर आउदा धुमधाम झगडा भयो । फेरी अर्को दिन जानलाग्दा कराउदै हुनुहुन्थ्यो । साभ रिसाउनु भयो केही भन्नु भएन । अचेल तालिमबाट सिकेका कुराले घरमा पनि धेरै परिवर्तन भएको छ ।”उनले तालिम सकिने बित्तिकै शुरुमा महिनाको १० रुपैयाँबाट मासिक बचत सुरु गरे पनि २० हुँदै हाल आएर ५० रुपैयाँ मासिक बचत गर्दै करिव आफ्नो कोपिला बचत समूहमा ४२ हजार रुपैयाँ बचत गर्न सफल भएको जानकारी दिईन् । उनले आफुहरूलाई गैह्रसर्कारी संस्थाले करेसाबारी व्यवस्थापन, पशु व्यवस्थापन तालिम, घाँस विरुवा उत्पादन लगायतका विभिन्न तालिम उपलब्ध गराएको बताईन । उनले तालिम लगत्तै समूह निर्माण गरी मासिक बचत गर्न र बाखा पैचो दिएको स्मरण गर्दै बाखाबाट भएको आम्दानीले घरखर्च चलाउन र छोराछोरीको पढाईमा समेत मद्दत पुगेको बताइन् । उनले थपिन् “शुरुमा हामीले बाखा पैचो पाएका थियौ । एक वर्षभित्र पाएको पैचो बाखा फिर्ता पनि गरियो र बाखाबाटै भएको आम्दानीले हामी मध्ये केहीले अन्य पेशा पनि अंगालेका छौ केहीले छोराछोरी पढाउनु भएको छ । केहीले तरकारी खेती गर्नु भएको छ । केहीले घासको विरुवा उत्पादन गर्नुभएको छ ।”

बनकटवा-९ कै लालीगुराश महिला समूहमा आबद्ध सरीता चौधरीले आफुले हालसम्म ७ वटा विभिन्न तालिम लिएको र यसले आफ्नो जीवनमा ठूलो परिवर्तन ल्याईदिएको दावि गर्छिन् । उनले भनिन्-“पहिला मेरो श्रीमान् सधै झगडा गर्ने र अनेकन बखेडा गर्ने भएकोले गाह्रो थियो तर, आधारशिला तालिममा सहभागि भएपछि एकाएक उहामा स्वभाव परिवर्तन भयो र हाम्रो जीवनस्तर पनि बदलियो ।” नयाँ मान्छे देख्यो कि लुक्ने र बोल्न पनि डराउने गरेका महिलाहरू आधारशिला तालिममा सहभागि भएपछि निर्धक्क बोल्न र आफ्ना कुरा राख्न सक्ने बनाएको उनी बताउँछिन् ।

नयाँ नेपाल, पुराना.....

त्यस्ता पात्रहरूको खोजी गर्ने परम्परा बसाल्नुपर्छ । तर हाम्रो आम यथार्थ यसको ठीक विपरीत छ । यो अलि बढी नै कटु छ । नेपालको २०४७ र ०६३ सालका महत्त्वपूर्ण परिवर्तनपछिको राजनीतिक नेतृत्वले भूतपूर्वहरूको योग्यताको कथाहरूलाई शतप्रतिशत पत्याएको छ । कहाँसम्म भने अहिलेका शक्तिशाली राजनीतिक दलको नेतृत्वले पनि आफ्ना दलभित्रका योग्यहरूलाई समेत बेवास्ता गरेर यी भूतपूर्वहरूलाई पुरस्कृत गर्दै आएको छ । गरिरहेको छ । अझै पनि यिनै पुराना सारथीहरू राखेर नयाँ नेपाल निर्माणको रथ अगाडि बढाउने सपना देखिरहेको छ । र साथमा प्रश्न पनि गरिरहेको छ यो प्रगतिको रथ जति बल गर्दा पनि किन विलकुलै अगाडि बढ्दैन ? अथवा नेपाल किन बनेन ?

अहिले ठूला लाभका पद खोज्ने र पाउनेहरू मूलतः पञ्चायतका उपज हुन् । यस्ता सदाबहार पदाकांक्षीहरूको अवर्णनीय योग्यता र नेपालको दुर्दशा बीचको सम्बन्धलाई कसैप्रति व्यक्तिगत दुर्भावना नराखी नयाँ ढंगले पार्नु अब अपरिहार्य भएको छ । यति धेरै संख्यामा उनीहरू आफैले बखान गरेकै, यस्तो असीम योग्यताका धनीहरूले बीसौँ वर्ष राष्ट्रसेवागर्दा पनि नेपालको अवस्था कसरी यति दयनीय भयो र व्यक्ति योग्य र सफल, राज्य गरिब र असफल कसरी हुनसक्छ ? कतै मुलुकको अहिलेको दुर्दशाको कारक यिनै अद्भुत योग्य चतुरहरू त होइनन् ? यो महत्त्वपूर्ण प्रश्न हो । र नेपाल नबन्नुको एउटा रहस्य यो प्रश्नको उत्तरभित्र निहित छ । उदाहरणका लागि, नेपालको कूटनीति यतिखेर परिभाषा, उद्देश्य र प्राथमिकताविहीन भएको छ । आर्थिक कूटनीतिको गफ गर्न थालिएको दुई दसक भएको छ । तर त्यसको खाका नै बनेको छैन, कार्यान्वयन त परकै कुरा भयो । वर्तमान विश्वमा नेपालको कुनै कूटनीतिक हैसियत छैन । हाम्रा राजदूतावासहरू यस्तो हैसियत बनाउन सर्वथा असफल छन् । भारतजस्तो महत्त्वपूर्ण सम्बन्ध भएको मुलुक चार वर्षसम्म राजदूतविहीन छ । यसले अनौठो सन्देश दिएको छ । पहिलो, राजदूत नभए पनि चलिहाल्ने रहेछ । दोस्रो, सत्तामा भएको कुनै दल विशेषको मानिसले जागिर पाउने भएमात्र नियुक्ति दिन दलहरू उत्सुक हुँदारहेछन् र उनीहरूको राष्ट्रिय हितरक्षाको परिभाषा यत्तिमै सीमित रहेछ । तेस्रो, नेपालमा राजदूत हुन कोही योग्य मानिसहरू नै छैनन्, त्यसैले समयमै यस्ता नियुक्ति हुँदैनन् । वास्तवमा, चिन्तनगत विसंगतिको यो चरम रूप हो ।

यी सबै विसंगति नेपालको परराष्ट्र नति समयानुकूल परिस्कृत र परिमार्जित नहुनुको परिणाम हो । सुस्पष्ट नीतिका अतिरिक्त कुनै खास मुलुकमा राजदूत हुनका लागि विशेष दक्षता भाषा र भूगोलको ज्ञान, व्यक्तिगत सम्बन्ध र बौद्धिक प्राधिकारका आधारमा नियुक्ति दिने परम्परा बसाल्न पटककै सकिएको छैन । कुनै नेपाली राजदूत विश्वप्रसिद्ध कुनै विश्वविद्यालयमा प्रवचनका लागि बोलाइयोस् वा उसको ज्ञानको गहिरोाइका कारणले खास विषयमा उसको विचार लिन विश्व कूटनीतिक समुदायले अपरिहार्य ठानास् । त्यो कतै भएको छैन । परराष्ट्र मन्त्रालयले अहिलेसम्म मुलुकको कूटनीतिक मार्गचित्र निर्माणमा के काम गर्‍यो र एउटा दिगो परिपाटी

बसाल्न राजनीतिक नेतृत्वले किन सघाएन ? र यी केही पनि काम नगर्नेहरू फेरि कसरी नयाँ नियुक्तिका लागि योग्यता र प्राथमिकता भएको दाबी गर्दैछन् ? यस्तै विरोधाभास संबैधानिक र कार्यकारी तहका नियुक्तिहरूमा पनि उत्तिकै व्यापक छ । हरेक नियुक्तिको कुरा आउने बित्तिकै कुनै पूर्वप्रशासक, प्रहरी वा प्राध्यापकको नाम सबभन्दा अगाडि आउँछ । ऊ त्यही व्यक्ति हो, जसले दसकौंसम्म नेपाली जनताको कर तिरेको पैसा खलीमा हालेको छ । उसले हुनेसम्मको बुद्धि र विवेक लगाएर काम गर्‍यो, तर मुलुकको प्रगतिमा कुनै योगदान गर्न सकेन । त्यसैले मुलुकको अहिले यो हविगत छ । अब ऊसँग कुनै त्यस्तो सिर्जनशील विचार र ऊर्जा बाँकी छैन । तर उसलाई जागिर चाहिएको छ । सम्भवतः अपठित वा छिपछिपे बुद्धिको कुनै दलको नेता मन्त्री भएको बेला अन्तर्गत काम गरेर उसले असल सम्बन्ध बनाएको होस् । त्यसैले ऊ जागिरका लागि फेरि योग्य ठहरिदैछ । संबैधानिक र सरकारी निकायका विगत दुई दसक यताका नियुक्तिहरूको यही मापदण्डहीनता नै मूल मापदण्ड भएको छ । यही क्रम चलिरहेको छ । लोकमानसिंह कार्कीहरू यसका अकाट्य दृष्टान्त हुन् । अब हुने नियुक्ति पनि खासै फरक हुने लक्षण छैन । यिनै नियुक्तिबाट हामीले नयाँ नेपाल बनाउन चाहेका छौं ।

भूतपूर्व व्यक्तिहरूमात्र होइन भूतपूर्व चिन्तन पनि हाम्रालागि प्रिय छन् । पञ्चायतका दरिला खम्बाहरू सूर्यबहादुर थापा, प्रकाशचन्द्र लोहनी, पशुपतिशमशेर राणा, कमल थापा वा रमेशनाथ पाण्डे लगायतका विचारहरू नयाँ पुस्तालाई बाक्लै पढाईदैछ । उनीहरूबाट लोकतन्त्र, राष्ट्र प्रेम, अग्रगमन र आर्थिक उन्नतिका सूत्रहरू सिक्नुपर्ने बाध्यतामा हामी रमलिइरहेका छौं । यिनीहरू देशबाहिर गएर पढेका, घुमेका थिए । लोकतन्त्र बुझेका थिए । त्यहाँको आर्थिक उन्नति देखेका थिए । चाहेको भए उनीहरूले नेपाल बिजुली, पानी, बाटो, शिक्षा र खाल्डोमा खस्नबाट जोगाउन वास्तविक योगदान दिन सक्थे । तर उनीहरूले जोगमेहर श्रेष्ठ, सुशीला थापा, नवराज सुवेदी, दीर्घराज प्रसाई वा नानीमैया दाहालको कोटीका पञ्चभन्दा माथि उठेर राष्ट्रहित सोच्न सकेनन् । त्यो उनीहरूले जानीबुझी राष्ट्रपति गरेको बेइमानी हो । किनभने त्यसमा उनीहरूले व्यक्तिगत लाभ देखे । अझै पनि हामी उनीहरूकै विचारलाई

अघि लगाएर यो देशको भविष्य उन्नत बनाउने योजना बनाउँदैछौं । छापिने, देखिने र सुनिने उनै छन् । उनीहरूले मुलुकलाई दिएको धोकाबापत दण्डित हुनुपर्ने ।

असान्दर्भिक भइसकेका मानिस र विचारहरूमाथि मात्र हामी किन यसरी भर परिहरेका छौं ? नेपालको कूटनीति, राज्यसंयन्त्र र विकास प्रशासनलाई नयाँ उचाइमा लैजान सक्षम नेपालीहरू नै अहिलेको पुस्तामा छैनन् त ? वास्तविकता त्यस्तो होइन । तर नयाँ विचार, अक्कल र ऊर्जालाई नयाँ नेपाल निर्माणमा समाहित गराउन केही अड्चनहरू छन् । ती अड्चनहरू पहिले हटाउनु आवश्यक छ । त्यो हटाउन राजनीतिक नेतृत्वको दृढ इच्छाशक्ति र इमानदार प्रयासले मात्र सम्भव छ । वास्तवमै योग्य मानिस कुनै नेताकहा आफ्नो योग्यता प्रमाणित गराएर कुनै पदमा नियुक्ति पाउन धाएर जाँदैन । राज्यले उसलाई खोजेर नियुक्ति दिनुपर्छ । यस्ता योग्य नेपालीहरू मुलुकभित्र अवसर र कदर नपाएर विदेशमा बसेका छन् भने तिनलाई बोलाएर सीप र क्षमता अनुसारको जिम्मेवारी दिने उदारभाव राजनीतिक नेतृत्वले देखाउने हिम्मत गर्न सक्नुपर्छ । भारत र चीनको द्रुत आर्थिक उन्नतिको एउटा कारक यस्तो आमन्त्रण पनि हो । भारतमा रघुराम राजन, कौशिक वासु वा चीनमा फाउ जी, लि युवानचाओ र वाङ हुडिङलाई दिइएका जिम्मेवारी यसका पछिल्ला उदाहरण हुन् । भारतका आईआईटीजस्ता प्रतिष्ठित शैक्षिक संस्थाहरूले विदेशमा नै भर्ना कार्यालय खोलेर विदेशमा दीक्षित जनशक्तिलाई स्वदेशमा जिम्मेवारी दिने अभियान पनि सुरु गरिसकेका छन् ।

राज्यशक्ति हातमा हुनेले जागिर दिने कृपा जसलाई गरे पनि हुन्छ । तर यस्तो निर्णय गर्दा आफ्नो मान्छे पनि पर्नुपर्ने र त्यसबाट राष्ट्रहित पनि हुने संयोग विरलै पर्छ । यदि नयाँ नेपाल बनाउने कथा राजनीतिक दलहरूको ढाँटछलमात्र होइन भने नयाा विचार, ज्ञान र ऊर्जालाई अवसर दिएरमात्र त्यस्तो नेपाल बनाउन सम्भव छ । राजनीतिक नेतृत्वले यो बुझ्नु र त्यसअनुरूप काम पनि गर्नुको विकल्प छैन । कुहिएको काठको खाबो गाडेर त्यसमाथि महल बन्दैन । जिम्मेवारी वितरणको पूर्वसर्त आफ्नो मान्छे हुनु र दैनिक सेवामा हाजिर लगाउनुलाई मात्र मान्ने हो भने नयाँ नेपालको कथा पनि सुनाउन बन्द गरिदिए हुन्छ । इकान्तिपुरबाट

हरेक बुधवार पाल्पाबाट प्रकाशन

हुने पाल्पा समाचारपत्र

साप्ताहिकलाई हामीले तपाईकै

सुभाव सल्लाह र प्रतिक्रिया

बमोजिम अगाडि बढाएका छौ ।

यसर्थ पढिसकेपछि तपाईको

मनमा लागेका बिचारहरू

जस्ताको तस्तै लेखी पठाउनुहुन

अनुरोध गर्दछौ ।

गुटबन्दीले पार्टीलाई ध्वस्त गर्छ

गुटबन्दीले कुनै पनि पार्टी ध्वस्त हुन्छ । गुटबन्दीले अन्ततोगत्वा कुनै पनि गुटलाई राम्रो गर्दैन । पार्टीभित्र पहिले एउटा गुट सृजना हुन्छ त्यसपछि एउटाले अर्कोलाई समाप्त गर्ने अनेक गुट सृजना हुन्छन् । गुटबन्दीका कारण पार्टीभित्र शक्ततापूर्ण सम्बन्ध सृजना हुन्छ । पार्टी भित्रका आफ्ना शत्रुलाई समाप्त गर्न पार्टी बाहिर मित्र खोज्ने काम शुरू हुन्छ । बाहिरका कथित मित्रलाई प्रयोग गर्दै पार्टीभित्रका कथित शत्रु समाप्त गर्न अभियान थालिन्छ । अन्तमा पार्टी फुट्छ छिन्नभिन्न हुन्छ र ध्वस्त हुन्छ । गुटबन्दीले पार्टीभित्र धेरै पार्टी बनाउँछ । धेरै गुटले धेरै पार्टीका रूपमा काम गर्न थालेपछि शक्तिशाली गुटहरू आम्ने साम्ने भिड्न थाल्दछन् र साना गुटहरूको भाउ बढ्छ । उनीहरूले जता समर्थन गंयो त्यतै विजय हुने हुनाले उनीहरूले अनुचित लाभ प्राप्त गर्छन् । त्यसका आधारमा साना गुटले शक्ति आर्जन गर्छन् र उनिहरु पनि ठूला गुट बन्ने सपना देख्न थाल्छन् । गुटबन्दी भए पनि पार्टीकै नाममा मात्र आफ्नो राम्रो सम्भावना र अस्तित्व हुने भएपछि एउटै पार्टी र उही नाममा गुट सञ्चालन हुन्छन् । एउटै पार्टीभित्र अनेक पार्टीको जस्तो अस्तित्व भएपछि त्यो पार्टी वास्तवमा मोर्चा बन्दछ र पार्टीलाई अर्धपतन गराउँदै अन्तमा विघटित गराउँछन् ।

एउटै पार्टीभित्र अवैधानिक समूहलाई गुट भनिन्छ । गुटले पार्टीको संस्थागत पक्षको निर्णयका विरुद्ध आफ्नो समूहको निर्णय गर्छ । पार्टी निर्णयका ठाउँमा आफ्नो समूहको निर्णय लागु गर्ने कोशिस गर्छ । पार्टीको मुख्य नेता र उसका पक्षमा रहेकाहरूलाई कमजोर वनाउने अनेक काम शुरू गर्छ । गुटले एक जनालाई मुख्य नेता बनाउँछ र उसैबाट नेतृत्व प्राप्त गर्छ । गुटले आफूलाई लुकाउन अनेक नामका आवरण खडा गर्छ । त्यस किसिमको आवरणलाई राष्ट्रव्यापी संयन्त्रका रूपमा फैलाउँछ र त्यसकै भित्र गुटको राष्ट्रव्यापी संयन्त्र निर्माण गरेर पार्टीले जस्तै काम गर्छ ।

पार्टी विभाजन अत्यन्त दुःखद हुन्छ । त्यो भावनात्मक हुन्छ । विभाजनले एकपटक नोक्सानी गर्छ । तर त्यसलाई क्षतिपूर्ति गर्न अनेक उपाय थालिन्छ । विभाजित हुनेहरूको सबै औकात अवस्था जनतामा प्रष्ट हुन थाल्छ र एउटा कमजोर हुँदै जान्छ त्यपछि अर्कोको पक्ष बलियो बन्दै जान्छ । त्यसरी कुनै एक पक्षले एकीकृत अवस्थाको शक्ति हासिल गर्छ । त्यसपछि विभाजन इतिहासको विषय बन्छ र कम्युनिष्ट पार्टी फेरी एकीकृत हुन पनि सक्छ । तर, गुटबन्दीले पार्टीलाई कहिल्यै एकताबद्ध हुन दिन्न । भित्रभित्र पार्टीलाई तहसनहस पाछ र अन्तमा एकीकृत पार्टीलाई समाप्त गर्छ । नेकपा एमाले ज्यादै राम्रो सम्भावना भएको पार्टी हो । अब नेपाललाई अग्रगामी परिवर्तन गर्दै समाजवाद उन्मुख बनाउने भने यो पार्टीलाई एकताबद्ध गर्नुपर्छ । यसलाई एकताबद्ध गर्ने हो भने यसभित्रदेखा परेका सबै गुटहरूलाई समाप्त गर्नुपर्छ । पार्टीलाई एकताबद्ध गर्न सक्दा नेपाली कम्युनिष्ट आन्दोलनको आकर्षण केन्द्रका रूपमा यो स्थापित हुनसक्नेछ र यही पार्टीले नेपालको कम्युनिष्ट आन्दोलनलाई एकताबद्ध गर्नेछ । त्यसको परिणामस्वरूप नेपालमा एउटै कम्युनिष्ट पार्टी पनि बन्नेछ । एउटै कम्युनिष्ट पार्टीको निर्माण नेपाली

नमूनाको समाजवादको सुनिश्चितताका निम्ति आधार पनि हुनेछ ।

पार्टी भित्र गुटबन्दीका अनेक कारणहरू हुन्छन् । ती मध्ये प्रमुख भनेको अनुभवहरूको

गुटबन्दीका कारण पार्टीभित्र शक्ततापूर्ण सम्बन्ध सृजना हुन्छ । पार्टी भित्रका आफ्ना शत्रुलाई समाप्त गर्न पार्टी बाहिर मित्र खोज्ने काम शुरू हुन्छ । बाहिरका कथित मित्रलाई प्रयोग गर्दै पार्टीभित्रका कथित शत्रु समाप्त गर्न अभियान थालिन्छ । अन्तमा पार्टी फुट्छ छिन्नभिन्न हुन्छ र ध्वस्त हुन्छ । गुटबन्दीले पार्टीभित्र धेरै पार्टी बनाउँछ । धेरै गुटले धेरै पार्टीका रूपमा काम गर्न थालेपछि शक्तिशाली गुटहरू आम्ने साम्ने भिड्न थाल्दछन् र साना गुटहरूको भाउ बढ्छ । उनीहरूले जता समर्थन गंयो त्यतै विजय हुने हुनाले उनीहरूले अनुचित लाभ प्राप्त गर्छन् । त्यसका आधारमा साना गुटले शक्ति आर्जन गर्छन् र उनिहरु पनि ठूला गुट बन्ने सपना देख्न थाल्छन् । गुटबन्दी भए पनि पार्टीकै नाममा मात्र आफ्नो राम्रो सम्भावना र अस्तित्व हुने भएपछि एउटै पार्टी र उही नाममा गुट सञ्चालन हुन्छन् । एउटै पार्टीभित्र अनेक पार्टीको जस्तो अस्तित्व भएपछि त्यो पार्टी वास्तवमा मोर्चा बन्दछ र पार्टीलाई अर्धपतन गराउँदै अन्तमा विघटित गराउँछन् ।

सैद्धान्तिकरण गरी एकीकृत वैचारिक निष्कर्ष निकाल्न नसक्नु नै हो । दोस्रो, पार्टीभित्र देखा पर्ने अन्तरविरोधहरूलाई समयमै सही व्यवस्थापन गर्न नसक्नु हो । तेस्रो, पार्टीको प्रमुख नेतृत्वको पक्षपातपूर्ण निरंकुश व्यवहार हो । चौथो, पार्टीमा विचारधारात्मक कामलाई प्रभावकारी रूपमा सञ्चालन गर्न नसक्नु हो । यी सबै क्रियाकलाप जब एकै ठाउँ आइपुग्दछन् त्यसपछि कार्यकर्तामा विद्रोही भावना पैदा हुन्छ र त्यसले समयक्रममा गुटबन्दीको अवस्था सृजना गर्छ । पार्टीमा गुटबन्दी नेतृत्वको गलत व्यवहार र कार्य अक्षमताका कारण जन्मन्छ । घुसपैठ गरेका पार्टी भित्रका गलत तत्वले त्यसलाई क्रमशः शक्ति प्रदान गर्दै विकराल अवस्था सृजना गर्छन् ।

योजनाबद्ध नेतृत्व हस्तान्तरण आजको आवश्यकता
गतिशील सदस्यहरू भएका गतिशिल कमिटीहरू नै पार्टीका सधै प्राण हुन्छन् । पार्टी कमिटीमा आबद्ध सदस्यहरू कुनै न कुनै क्षेत्रका नेता भएका हुन्छन् । त्यसो भएर पार्टीको आधारभूत तहको कमिटी पनि नेताहरूको कमिटी हुन्छ । पार्टी कमिटी नेताहरूको तालिम स्थल पनि हो जह्रा उनीहरूले सही नेतृत्वको प्रारम्भिक शिक्षा प्राप्तगर्छन् । पार्टी कमिटीमा सामेल प्रत्येक व्यक्तिलाई नेतृत्व कला विकासका लागि अवसर दिइनुपर्छ । तसर्थ पालैपालो नेतृत्व गर्दै त्यसमा आबद्ध व्यक्तिहरू निरन्तर प्रतिस्पर्धात्मक रूपमा सृजनशील र

गतिशिल भइरहनेछन् । जुन सदस्य सबभन्दा सक्षम हुनेछन् तिनले जिम्मेवारी बढाउादै लैजानेछन् । एउटै कमिटीमा लामो समयसम्म कुनै व्यक्ति रहिरहूयो भने उसमा गतिशिलता कम हुँदै जान्छ तर अनुभव भने बढ्दै गएको

लेख
बामदेव गौतम

गुटबन्दीका कारण पार्टीभित्र शक्ततापूर्ण सम्बन्ध सृजना हुन्छ । पार्टी भित्रका आफ्ना शत्रुलाई समाप्त गर्न पार्टी बाहिर मित्र खोज्ने काम शुरू हुन्छ । बाहिरका कथित मित्रलाई प्रयोग गर्दै पार्टीभित्रका कथित शत्रु समाप्त गर्न अभियान थालिन्छ । अन्तमा पार्टी फुट्छ छिन्नभिन्न हुन्छ र ध्वस्त हुन्छ । गुटबन्दीले पार्टीभित्र धेरै पार्टी बनाउँछ । धेरै गुटले धेरै पार्टीका रूपमा काम गर्न थालेपछि शक्तिशाली गुटहरू आम्ने साम्ने भिड्न थाल्दछन् र साना गुटहरूको भाउ बढ्छ । उनीहरूले जता समर्थन गंयो त्यतै विजय हुने हुनाले उनीहरूले अनुचित लाभ प्राप्त गर्छन् । त्यसका आधारमा साना गुटले शक्ति आर्जन गर्छन् र उनिहरु पनि ठूला गुट बन्ने सपना देख्न थाल्छन् । गुटबन्दी भए पनि पार्टीकै नाममा मात्र आफ्नो राम्रो सम्भावना र अस्तित्व हुने भएपछि एउटै पार्टी र उही नाममा गुट सञ्चालन हुन्छन् । एउटै पार्टीभित्र अनेक पार्टीको जस्तो अस्तित्व भएपछि त्यो पार्टी वास्तवमा मोर्चा बन्दछ र पार्टीलाई अर्धपतन गराउँदै अन्तमा विघटित गराउँछन् ।

हुन्छ । त्यस्तो अवस्थामा हरेक कमिटीमा योजनाबद्ध रूपमा कतिपय पुरानालाई त्यसबाट स्थानान्तरण र नयाँलाई प्रतिस्थापन गरिरहनुपर्छ । हरेक नयाँमा गति र सृजना हुन्छ पुरानामा अनुभव र शिक्षा हुन्छ । यी दुबैले कमिटीमा सुस्पष्ट दिशा र गतिशिलता कायम गर्छन् । हरेक कमिटीमा नेतृत्व हस्तान्तरण नियमित प्रक्रियामा सामेल गर्नुपर्दछ । त्यसले पनि पार्टीमा सधै गति पैदा गर्नेछ । हरेक कमिटीमा कम्तिमा ५ व्यक्ति नेतृत्वको विकल्पका रूपमा स्थापित गर्नुपर्दछ । तिनलाई योजनाबद्ध रूपमा संरक्षण र विकास गर्न सक्नुपर्दछ । त्यसका लागि पार्टी नेतृत्वदायी जिम्मेवारी पनि विभाजन गर्नुपर्छ । पार्टी कमिटीको मुख्य नेतामा विन्कुल नयाँ व्यक्ति भुईँफुट्टा बनेर टङ्किने अवस्थामा सृजना हुन दिनुहुन्न र एउटै व्यक्तिले नेतृत्वमा कब्जा जमाइ रहने अवस्था पनि रहन दिनुहुन्न । एक व्यक्ति अध्यक्षको एउटा कार्यकाल पुरा गरेपछि अनिवार्य आवश्यकतामा वाहेक जिम्मेवारी नयाँमा स्थानान्तरण गर्न तयार हुनुपर्छ । पुरानो व्यक्ति नयाँ जिम्मेवारीमा जानुपर्छ । त्यसरी स्थानान्तरणका लागि दोस्रो त्यसपछि तेस्रो गर्दै जानुपर्छ । कमिटीका समकक्षिहरूकै विचारमा प्रतिस्पर्धा कहिलेकाही देखा पर्न सक्छ र त्यसलाई अन्यथा लिनहुन्न ।

किनकि त्यस्तो अवस्थामा समान तहका व्यक्तिहरूको निक्कयील गर्ने

अर्को उपाय पनि हुन्न । पार्टीका लागि नयाँ व्यक्तिले पुरानाका अगाडि सिद्धान्त, विचार, अनुभव, सक्रियता, सृजनशीलताको चुनौति दिन सक्नुपर्छ । केवल समकक्षी पीडित र अवसरवादी विषयलाई चुनौति नयाँ

नेतृत्वको विशेषता हुन सक्दैन । **पुस्ता हस्तान्तरण भ्रम हो**
नेतृत्वको पुस्ता हस्तान्तरण भ्रम र बाह्रियात कुरा हो । पुस्ता भनेको बाबु-आमा एउटा पुस्ता, छोरा-बुहारी वा छोरी-ज्वाइँ दोस्रो पुस्ता, नाति-नातिनी तेस्रो पुस्ता भन्ने हो । अहिले सामान्यतया ५० वर्षलाई एक पुस्ताको अवधि मानिन्छ । यस्तो अवस्थामा नेतृत्वको पुस्तान्तरण भनेको एउटा नेता एउटै मुख्य पदमा ५० वर्षसम्म पनि रहन पाउने र त्यसलाई विस्थापन गर्न ५० वर्ष कम उमेरको व्यक्ति जाने भन्ने बुझिन्छ ।

तसर्थ नेतृत्व हस्तान्तरण भनेको नेतृत्व गरिसकेको व्यक्तिले नयाँ व्यक्तिलाई आफूले सम्हाल्दै आएको जिम्मेवारी हस्तान्तरण गर्ने काम हो । यसलाई आवश्यक जटिल बनाउनुहुन्न । नेतृत्व हस्तान्तरणका संसारमा आफ्नै नमुनाहरू छन् । हामीले एउटा कार्यकाल पुरा गरेको उनै मुख्य नेतालाई उनले चाहे भने निरन्तरताका रूपमा थप एक कार्यकालको लागि अवसर दिने व्यवस्था अनुचित हुँदैन । यो नीति भनेको उम्मेद्वार वन्न पाउने वैधानिक व्यवस्थालाई मात्र मान्नुपर्छ । कार्यकाल मात्र पदमा रहन पाउने व्यवस्था यसलाई नेकपा एमाले भित्र केन्द्रीय कमिटीका अध्यक्ष र महासचिव र त्यो भन्दा तलका कमिटीहरूमा अध्यक्ष र सचिवहरूका लागि अनिवार्य गरिनुपर्छ ।

ठूलो सिंगाले वनको संक्षिप्त परिचय

चिन्त बहादुर कार्की /तेल्घा

ठूलो सिंगाले सामुदायिक वन पाल्पा जिल्लाको सदरमुकाम तानसेन बजारदेखि १४ किलोमिटर सिद्धार्थ राजमार्गको जरेपिपल बजारदेखि उत्तरतर्फको यो जंगल सिंगाले फाटको माथिको भू-भागमा रहेको प्राकृतिक वन हो । यो वन २०५० सालदेखि संरक्षण समिति बनाएर विस्तार गरिएको वन हो । यसको शिरमा सुनडााडा गाउँबस्ती रहेको हुदा प्राकृतिक प्रकोप गई गाउँबस्तीको क्षती नोक्सानी हुने सम्भावनालाई ध्यानमा राखी स्थानीय समाजसेवी मानबहादुर कार्कीको अध्यक्षतामा संरक्षण टोली गठन गरी वन जोगाउन थालिएको र जिल्ला वन कार्यालय पाल्पाबाट विधिवत रूपमा हस्तान्रण गरी लिइयो ।

वनको संरक्षण गर्नु नै हामीहरूको प्रमुख दायित्व भएको हुदा समुदायबाट संरक्षण गर्दै आएपछि हाल यस वनको अवस्थामा धेरै परिवर्तनमा सुधार आएको छ । हुन त यो भन्दा पहिलाका पूर्वज दुर्गाबहादुर कार्की, कृष्णबहादुर पछाई, मक्करबहादुर खत्री समेतका अग्रजहरूले वन जोगाउन धेरै मिहिनेत गर्नुभएको थियो भने

पानबहादुर कार्की, डिल्लीजंग विष्ट, हुमिन्द्रबहादुर विष्ट, नरबहादुर विष्ट, देवी कार्की समेतका गाउँबासीहरू लागीपरे । कृत्रिम वृक्षारोपणबाट वन जंगल तयार गरी नाङ्गो बरेंचौर आज हराभरा प्रकृतिको मनोरम स्थल हुन पुगेको स्पष्ट देखिन्छ । त्यतिखेर वृक्षारोपण गर्दा म सानो करिव १४, १५वर्षको युवा बच्चाले समेत तेल्घा भैरवस्थानदेखि नसंरीको विरुवा डोकामा बोकी संरक्षक हुमिन्द्र विष्ट ज्यूको निर्देशनमा ल्याएको थिए । आज यो ठाउँ अर्कै भएको छ, पत्‍याउनै गाह्रो छ । जैविक विविधता संरक्षण र संवद्धन सदुपयोगमा उपभोक्ताहरूमा परिवारलाई उपभोक्ता समूहमा आवद्ध गरी यस वनले फाइदा दिदै आएको छ । यस वनको दिगो विकासमा विष्णुप्रसाद घिमिरे, खड्गबहादुर खत्री, हुमिन्द्र कार्की, गाणेश विष्ट, कृष्णबहादुर विष्ट, कृष्ण कार्की, केशव कार्की, धनबहादुर कार्की, रेनु गौतम, भुवन राना, विरबहादुर चिदीसमेतका उपभोक्ताहरूबाट उल्लेख्य सहयोग पुर्‍याउादै आउनु भएको छ भने जिल्ला वन कार्यालय पाल्पा र तानसेन इलाका वन कार्यालयका प्राविधिकहरूले बेलाबखत आवश्यक निर्देशन रेखदेख तथा व्यवस्थापन सम्बन्धी विविध तालिम उपभोक्ताहरूलाई स्थानीय स्तरमै दिनु भई वनको महत्वका बारेमा जानकारी गर्दै आउनु भएको कारणबाट हाल यो वन हराभरा देख्न सकिन्छ । यसको कूल क्षेत्रफल २५.४५ हेक्टर क्षेत्रफलमा ओगटेको छ । वन संरक्षण सम्बर्द्धनका लागि सुपथ मूल्यमा डाँडाभाटा, ढिकी, हलो, हरिस, बासका भरेड वैविक

विपत्ति समेतमा सहयोग दिदै आएको छ । विद्यालयमा आवश्यक फर्निचर भवन निर्माणमा सहयोग दिइएको छ । जैविक मलका लागि सेउला उपलब्ध गराउादै डालेघांस, भुाईघासको संरक्षण गरी न्यून मूल्यमा सुविधा दिइरहेको छ ।

राम्रो काम गर्ने उपभोक्तालाई कामको कदर गरी सम्मान गर्ने र प्रतिकूल असर पर्ने कार्य गरेका उपभोक्तालाई नसीयत चेतावनी तथा दण्ड जरीबाना दिदै आएको विकासका कममा मोटरबाटो, कूलो, विद्युत, कृषी औजार, भवन निर्माण समूहका आवश्यक सामाग्रीहरू उपलब्ध गराउनुका साथै खानेपानी र विद्यालय समेतमा प्रत्यक्ष सहयोग गर्दै आईरहेको र निरन्तरता दिदै जाने लक्ष राखेको छ । यस वन क्षेत्रमा पाइने जडिबुटीमा अमला, आँप, चिउारी लगायतका बास्नादार फूलफुले विरुवाहरू प्रसस्तै रहेको हुदा महुरी पालनका लागि चरण क्षेत्र रहेकोले देवी कार्की, कृष्ण विष्ट, बावुराम खत्री लगायतका आठ दश घरमा महुरी पालन व्यवसायबाट राम्रो आम्दानी गर्नु भएको छ ।

जिल्ला कृषी विकास कार्यालयबाट आधुनिक धार तथा कृषी औजारहरू अनुदानमा दिनुका साथै प्राविधिक तालिम समेत दिदै आएकोले कृषकहरू आकर्षित भएर हाल युवराज कार्की, शुरेन्द्र कार्की, भिमबहादुर खत्रीले निकै रुची राखी महुरी पालन शुरू गर्नु भएको छ । वन्यजन्तुहरूमा खरायो, दुम्सी, बादर, चितुवा देखापर्छन् । चराचुरुङ्गीमा लामपुछ्रे, तित्रा, कालिज, ढुकुर, सुगाा, रङ्गिचङ्गी र पाहुना चराहरू समेत आजने गर्दछन् । यसको रेखदेख सबै उपभोक्ता मिलेर गर्ने गरिन्छ । यस वनको काखैमा बरेंचौर भन्ने ठाउँमा श्री मण्डली मा.वि. सञ्चालन भईरहेकोले रमणीय स्वच्छ वातावरणमा करिव चार सय विद्यार्थी अध्ययन गर्दछन् । एस्.एल्.सी. परीक्षामा जिल्लाकै उत्कृष्ट विद्यालयहरूको सूचीमा यो विद्यालय पनि देशैभरी नाम कमाउन कम्मर कसी रहेको छ । उच्च मा.वि. को सोचाईमा अगाडी बढेको यो विद्यालयमा प्राविधिक शिक्षालय बनाउन सम्बन्धित निकायबाट स्वीकृत भएमा गाउँले किसानहरूले गाास काटेर अन्यत्र पठाउन समस्याबाट मुक्त भई केही राहात हुने र आर्थिक भार कमी भई आम्दानीमा वृद्धि हुने थियो । जनताहरूको आवाजहरू राज्य पक्षबाट सुनुवाई छिटो भईदिए यो विद्यालय यसै शैक्षिकसत्रबाट उच्च मा.वि.को सपना छिटै पुरा हुने थियो । विकट गाउँका मानिसहरूमा हर्ष, खुसी छाउने थियो भन्ने मिठो सपनाको परिकल्पनामा आशाहरू राख्दै यो ठूलो सिंगाले सामुदायिक वनको संक्षिप्त परिचय सहितका गतिविधिलाई बिटमार्दै फेरी-फेरी पुनः लेख्ने बाचा कोशिस गर्नेछु । अस्तु ।

तानसेन नगरपालिकाको भनुरोेध

- नगर सफा राखौ, नगरवासीको सभ्यताको परिचय दिउँ ।
- तानसेन नगरलाई फुलैफूलको शहर र हरित शहर निर्माण गर्न सबै क्षेत्रबाट प्रयत्न गरौ ।
- वातावरण सुधार्न पहल गरौ, नगर क्षेत्र सफा राखी स्वच्छ राखी आनन्दमय वातावरण निर्माणमा लागि परौ ।

अनुरोधक
तानसेन नगरपालिकाको कार्यालय, तानसेन पाल्पा

गंगा उच्च मावि सोमादी ७, तान्सिङ्गल पाल्पा

शिक्षक आवश्यकता सम्बन्धी सूचना

प्रकाशित मिति:२०७०/१२/१८

यस गंगा उच्च मावि सोमदी ७ पाल्पाका लागि निमावि तहमा अंग्रेजी बिषयमा करार शिक्षक आवश्यक भएकोले यो बिज्ञापन गरिएको छ । आवश्यक शैक्षिक योग्यता भएका इच्छुक व्यक्तिहरूबाट उक्त पदका लागि दरखास्त आह्वान गरिन्छ ।

तपशील:

पदसंख्या : १

बिषय: अंग्रेजी, संख्या-१ तह: निमावि करार, बिज्ञापन दस्तुर : रु १०००/-

निवेदन पेश गर्ने अन्तिम मिति: २०७१/१/२ गतेसम्म बिद्यालय समयमा ।

परीक्षाको किसिम: लिखित, मौखिक र प्रयोगात्मक

शैक्षिक योग्यता: अंग्रेजी मूल बिषय लिई आइएड वा सो सरह ।

निवेदनसाथ शिक्षण अनुमति पत्र, नेपाली नागरिकता एवम् शैक्षिक प्रमाणपत्रहरूको प्रमाणित प्रतिलिपि ।

परीक्षाको समय: २०७१/१/२ गते जानकारी गराइनेछ ।

अनुरोधक

नारायण प्रसाद पोखरेल प्राचार्य एवम्

गंगा उच्च मा.वि. सोमादी, ७ पाल्पा

“उत्पादनशील क्षेत्रमा लगानी बढाऔं”

पाल्पा/स्थानीय सहकारीहरूले उत्पादनमुलक क्षेत्रमा लगानी केन्द्रित गर्नुपर्नेमा तानसेनमा आयोजित एक कार्यक्रमका सहभागीहरूले बताएका छन् ।

५७ औँ राष्ट्रिय सहकारी दिवशको अवसरमा तानसेनमा आयोजित जिल्ला स्तरीय कार्यक्रममा बोल्ने वक्ताहरूले सहकारीले बचत तथा ऋणको मात्र कारोवार गरेर मात्र यसको मुख्य उद्देश्य पुरा नहुने भएकोले कृषि, पशुपालन, लघु जवबियुत, स-साना कुटिर उद्योग संचालनमा लगानी गरी देशको अर्थतन्त्र माथि उठाउनको लागि पाल्पाका सहकारीहरूले निति नियम बनाएर काम गर्न जोड दिए ।

पाल्पामा २ सय ६० वटा सहकारी संस्था संचालनमा आएको, करीव १० हजारको संख्यामा प्रत्यक्ष अप्रत्यक्ष रोजगारीमा संलग्न भएको अवस्थामा पाल्पाको कृषि उत्पादन, पशुपालन, पर्यटन उद्योग लगानी गर्न सहकारीहरू अगसर हुनुपर्नेमा कार्यक्रममा सहभागीहरूले जोड दिएका थिए । जनताको एक एक पैसा गरी जम्मा गरेको रकम लाई सही ठाउँमा सदुपयोग गर्नको लागि गाउँ गाउँमा सहकारी शिक्षाको आवश्यकता जरुरी भएको बताउँदै सहभागीहरूले

आम्दानीको केही प्रतिशत सहकारी शिक्षाको लागि रकम विनियोजन गर्नुपर्ने बताए । कार्यक्रममा बचत तथा ऋण सहकारी संस्थाका केन्द्रिय संचालक सदस्य ईन्द्रराज देउलीले सहकारी मार्फत देशमा १५८ अर्ब रकम संकलन भएको, १३४ अर्ब लगानी भएको, संस्थापक शेयर ३३.४५ अर्ब संकलन भएको बताउँदै बैदेशिक रोजगारमा गएका युवाहरू लाई केन्द्रित गरेर सहकारीहरूले उत्पादनमुलक क्षेत्रमा लगानी गर्नु पर्ने समय आएको बताए ।

कार्यक्रममा प्रमुख जिल्ला अधिकारी शिवराज जोशीले सहकारीको मार्फत बाट न्युन आय भएका परिवारहरूको लागि सहयोगी भुमिका खेलेको बताउँदै वैकहरू सहरमा केन्द्रित भएपनि सहकारीहरूले गाउँ गाउँका जनताहरू लाई सेवा सुविधा

दिएको बताए । जिल्ला विकास समितिका योजना अनुगमन तथा प्रशासकिय अधिकृत पुष्कर भट्टराईले सहकारी मार्फत अधिकांश महिलाहरूको जिवनस्तरमा सुधार भएको र महिलाहरू नै सहकारी संचालन गर्न अगसर भएको बताउँदै जिल्लामा नितिगत रूपमा सहकारी लाई सहयोग गर्न जिविस तयार रहेको बताए । कार्यक्रममा नेपाली कांग्रेस पाल्पाका सचिव माधव नेपाल, नेकपा एमाले लुम्बिनी अंचल सदस्य यादव बहादुर रायमाझी, एनेकपा माओवादीका राजेन्द्र विक, राप्रपाका जिल्ला अध्यक्ष डुल बहादुर कुवर, राष्ट्रिय जनमोर्चाका जिल्ला सचिव विशाल दलामी, राष्ट्रिय जनमुक्तिका प्रचार प्रमुख टोप अस्लामी, अखण्ड पार्टी नेपालका जिल्ला अध्यक्ष दिनेश रावल, बरिष्ठ पत्रकार मेघराज शर्मा, पत्रकार महासंघका उपाध्यक्ष

टेकनारायण भट्टराई, महिला सहकारीको तर्फबाट गिता रेग्मी, बचत तथा ऋण सहकारीको तर्फबाट राजु श्रेष्ठले देशलाई आर्थिक रूपमा सक्षम बनाउन, बेरोजगारी हटाउन, गरिवी न्युनिकरणको लागि सहकारीको प्रमुख भुमिका रहेको बताए ।

कार्यक्रममा डिभिजन सहकारी कार्यालय पाल्पाले सहकारी दिवशको अवसरमा यस वर्ष उत्कृष्ट २ वटा सहकारी लाई पुरस्कृत गरेको छ । पाल्पा यम्घा गाविसको षटकोण स्वाबलम्बन बचत तथा ऋण सहकारी संस्थालाई उत्कृष्ट व्यवस्थापन र गुल्मी हंसरा गाविसको रुद्रावती कृषि बहुउद्देश्यीय सहकारी संस्थालाई कार्यालयले सम्मान गरेको हो भने उत्कृष्ट कर्मचारीको रूपमा कार्यालयका चतुर्भुज पन्थी लाई पुरस्कृत गरेको छ ।

जिल्ला सहकारी संघ पाल्पाका अध्यक्ष दुर्गादत्त रेग्मीको सभापतित्वमा भएको ५७ औँ सहकारी दिवश कार्यक्रममा डिभिजन सहकारी कार्यालयका प्रमुख रुक्मागत बस्यालको स्वागत, जिल्ला उपाध्यक्ष डिल्लीराज गैरेले धन्यवाद ज्ञापन गरेका थिए । कार्यक्रम संघका जिल्ला सचिव जगदिश भट्टराईको संचालनमा भएको थियो ।

सहज बैदेशिक

रोजगारीबारे छलफल

पाल्पा/बैदेशिक रोजगारी सानो अवसरभित्रको ठूलो चुनौती भएको तानसेनमा आयोजित एक कार्यक्रमका सहभागिहरूले बताएका छन् । प्रभावित प्रवासी कामदार तथा उनीहरूको परिवारको द्रुत उद्धार तथा समस्या सम्बोधन संयन्त्रका लागि जिल्ला स्तरीय छलफल कार्यक्रमका सहभागीहरूले उक्त कुरा बताएका छन् । प्रवासी नेपाली समन्वय समितिको आयोजना र ओपन फाउण्डेसनको सहयोगमा संचालित कार्यक्रममा प्रवासी नेपाली समन्वय समितिकी कार्यक्रम संयोजक पार्वता अधिकारीले समिति मार्फत बैदेशिक रोजगारीमा रहेका नेपालीहरूको पक्षमा हुँदै आएका कार्यक्रम र प्रभावबारे जानकारी गराउनुभयो । समितिका कार्यकारी कार्यकारी सदस्य बिष्णु आलेले कार्यक्रम र प्रभावबारे जानकारी गराउनुभयो । समितिका कार्यकारी कार्यकारी सदस्य बिष्णु आलेले बिदेश जानुपूर्व

सबै कुरामा प्रक्रिया पुर्याएर जानुपर्ने बताए ।

कार्यक्रमका प्रमुख अतिथि पाल्पाका सहायक प्रमुख जिल्ला अधिकारी निरञ्जन अधिकारीले जिल्ला प्रशासन र जिल्ला स्तरका बिभिन्न सरकारी तथा गैरसरकारी संस्थाहरू मार्फत सहज बैदेशिक रोजगारीको क्षेत्रमा आ आफ्नो तर्फबाट काम हुँदै आएको बताए । जिल्ला स्थित राजनीतिक दलका प्रतिनिधि, बिदेशबाट फर्किएका र बिदेश जान लागेका युवा, संचारकर्मीहरू लगायतले आफ्नो अनुभव सुनाए । समितिका कार्यकारी सदस्य बिष्णु आलेको अध्यक्षता र समितिका पाल्पा संयोजक कृष्ण कार्कीको संचालनमा कार्यक्रम सम्पन्न भएको थियो ।

कर्मचारीहरू थप जनमैत्री हुनुपर्ने

पाल्पा/नेपाल निजामति कर्मचारी संगठनका केन्द्रीय अध्यक्ष पुष्पप्रसाद ढकालले निजामति कर्मचारीहरूले समय र परिस्थिति अनुसार जनमैत्री कार्य सम्पादन गर्नुपर्ने बताएका छन् ।

तानसेनमा आयोजित संगठनको २ दिने लुम्बिनी अञ्चल स्तरीय प्रशिक्षण कार्यक्रममा प्रमुख अतिथिको आसनबाट बोल्दै अध्यक्ष ढकालले मुलुकको हरेक क्षेत्रको परिवर्तन र बिकासमा निजामति कर्मचारीहरूको अहम भूमिका रहेको बताए । नेपाल निजामति कर्मचारी संगठन लुम्बिनी अञ्चल समन्वय समितिको आयोजना र नेपाल निजामति कर्मचारी संगठन पाल्पाको व्यवस्थापनमा संचालित कार्यक्रमका बिशिष्ट अतिथि नेकपा एमालेका केन्द्रीय सदस्य ठाकुर गैरेले कर्मचारीहरू जनताका प्रतिनिधि हुन्, उनीहरू कार्यसम्पादन गर्नेतर्फ अगसर हुनुपर्छ भने । सभाषद् राधाकृष्ण कँडेलले निजामति कर्मचारीहरूका गुनासा र सुझावहरूलाई आफूले संविधानसभा सम्म पुर्याउने बताए । पाल्पाका प्रमुख

जिल्ला अधिकारी शिवराज जोशी, नेकपा एमाले पाल्पाका कार्यबाहक अध्यक्ष देवीप्रसाद बस्याल, कर्मचारी मिलन केन्द्रका अध्यक्ष भलक शर्मा पौडेल, संगठनका केन्द्रीय उपाध्यक्ष टिकाराम अधिकारी, सचिव भवानी दाहाल, पेशागत महासंघका केन्द्रीय सदस्य यज्ञमूर्ति भण्डारी, राष्ट्रिय कर्मचारी संगठन निजामतिका पाल्पाका अध्यक्ष हरि बस्याल, राष्ट्रिय स्वतन्त्र कर्मचारी मिलन केन्द्र पाल्पाका अध्यक्ष लेखनाथ गैरे लगायतले आ-आफ्नो धारणा राखेका थिए ।

कार्यक्रममा नेपाल निजामति कर्मचारी संगठन पाल्पाका अध्यक्ष दीवाकर अर्यालले स्वागत मन्तव्य राखेका थिए । उद्घाटन कार्यक्रम संगठनका अञ्चल संयोजक मेघदिप पन्तको अध्यक्षता र सचिव नारायण भण्डारीको संचालनमा सम्पन्न भएको थियो । उद्घाटनपछि राम बहादुर राउत, ठाकुर गैरे, छविन्द्र बेल्वासे, भवानी दाहाल, पुष्पप्रसाद ढकाल, टिकाराम अधिकारी, सन्दर श्रेष्ठ, मेघदिप पन्त लगायतले प्रशिक्षण दिए ।

संचारकर्मीको भूमिका महत्वपूर्ण: पौडेल

पाल्पा/जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय पाल्पाका बरिष्ठ जनस्वास्थ्य प्रशासक भलक शर्मा पौडेलले जनताको स्वास्थ्य क्षेत्रको परिवर्तनका लागि स्थानीय संचारमाध्यमहरूको महत्वपूर्ण भूमिका रहेने बताएका छन् ।

पाल्पाबाट प्रकाशन हुँदै आएका दैनिक तथा साप्ताहिक पत्रिकाका सम्पादकहरूसितको अन्तरक्रियामा बोल्दै पौडेलले पाल्पा नेपालमै पहिलो पूर्ण खोपयुक्त जिल्ला घोषणा भइसकेको र यसका लागि संचारमाध्यम र संचारकर्मीहरूको सहयोग पूर्ण रूपमा आफ्नो कार्यालयले

पाएको बताए । पौडेलले पाल्पा अस्पताललाई थप सुविधायुक्त बनाउँदै लैजान आफू लागिपरेको र यसका लागि संचारकर्मीहरूको पनि सहयोगको खाँचो रहेको बताए ।

पौडेल जिल्ला स्वास्थ्य प्रमुखको रूपमा आएपछि उनकै सक्रियतामा यसअघि पोष्टमार्टम केन्द्रको रूपमा परिणत भइसकेको पाल्पा अस्पताल पछिल्लो समय एउटा नमुना अस्पतालको रूपमा बिकास भएको छ । अस्पतालमा दैनिक सयौँ बिरामीहरू उपचारका लागि आउने गरेका छन् ।

जनताको खबरदारीको खाचो छः साउद

पाल्पा/सिंचाई मन्त्री एन पी साउदले संविधान जारी गर्ने कार्यतालिका सार्वजनिक भएपनि विगतमा राजनितिक दलहरूले गरेको गल्तीको कारण संविधान जारी नभएकोले, अवको १० महिना जनताले राजनितिक दलहरू, सभासदहरू लाई खबरदारी गर्नुपर्ने बताएका छन् । अझै पनि समयमै संविधान जारी नहुन सक्ने खतरा कायम भएकोले नागरिक समाज, पत्रकारहरूले संविधान निर्माणका सरोकार पक्षहरू, सरकार, राजनीतिक दल, सभाषद र समितिलाई खबरदारी गरी समय र विषय बस्तुमा गर्न लापरवाहीलाई रोक्न मन्त्री साउदले अनुरोध गरे ।

प्रेस युनियन पाल्पाको सातौँ जिल्ला अधिवेशनमा बोल्दै सिंचाई मन्त्री साउदले संविधानसभा बाहिर रहेका शक्तिहरूकै सहमतिमा सर्वसम्मती बाट नया संविधान जारी गर्ने गरी सरकारले काम गरिरहेको बताए । जनताका हक र अधिकार स्थापित गर्न सक्ने संविधान एक वर्ष भित्र दिन सरकारले काम शुरू गरेको बताउँदै मन्त्री साउदले अन्य दलहरू

पनि सरकारमा सहभागि हुने बताए । स्थानीय निकायमा जनप्रतिनिधिहरू, भट्टचार बढेको, जवाफदेहिता नभएको, जनताका काम समयमा नभएको, राजनितिक दल समेत स्थानीयप्रति उत्तरदायि नभएको अवस्थामा पत्रकारहरूले भएका काम कारवाहीको विषयमा निरन्तर कलम चलाउनु पर्ने सिंचाई मन्त्री साउदले आग्रह गरे ।

अधिवेशनमा पत्रकार कविराज नेपाल लाई बैकुण्ठ पत्रकारीता पुरस्कार बाट प्रेश युनियन पाल्पाले नगद, सम्मानपत्र सहित पुरस्कृत गरेको हो । कार्यक्रममा नेपाल प्रेश युनियनका महासचिव शिव लम्सालले श्रमजिवी ऐन जारी भएपनि सरकारको लापरवाहीको कारण कार्यान्वयन हुन नसकेको बताए । राजधानीको पत्रकारीता र मोफसलको पत्रकारीता विच समान सुविधा, समान हक कायम गर्नको लागि प्रत्येक संचार गृहले श्रमजिवी ऐन अनुसार पत्रकारहरू लाई सेवा सुविधा दिने र समानुपातिक विज्ञापन निति लागु गर्न सरकार संग आग्रह

गरे । प्रेश युनियनका लुम्बिनी अंचल संयोजक रामराज पोखरेलले नेपालको हरेक एतिहासिक आन्दोलनमा लोकतान्त्रिक विचारधाराका पत्रकारहरूको अग्रणी भुमिका रहेको बताउँदै युनियनमा आवद्ध पत्रकारहरू लाई अझै क्षमतावान, कृयासिल बनाउन लागु पर्ने बताए । रूपन्देही प्रेस युनियनका अध्यक्ष बिक्रम खड्काले सबैका आ-आफ्ना राजनीतिक विचारधारा भएपनि

गरेर रेडकसले यस क्षेत्रका जनतालाई दीर्घजीवि बनाउन महत्वपूर्ण भुमिका खेलेका वक्ताहरूले बताए ।

३६ औँ जिल्ला सभामा मन्त्री नारायण प्रसाद शर्माले वार्षिक प्रतिवेदन, कोषाध्यक्ष गंगालाल श्रेष्ठले आर्थिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गरेका थिए । जिल्ला सभामा पिपलडाडा उपशाखा लाई उत्कृष्ट उपशाखाको रूपमा पुरस्कृत समेत गरिएको थियो । शाखा सभापति बुद्धि प्रसाद शर्माको अध्यक्षतामा भएको कार्यक्रममा उप सभापति शोभा शाक्यले स्वागत र सदस्य भिमसेन कार्कीको संचालनमा कार्यक्रम चलेको थियो । कार्यक्रममा ज्ञानेन्द्र अटोका प्रोपाईटर विरेन्द्रकाजी शाक्यले आफ्ना बुवा लक्ष्मीकाजी शाक्यको स्मृतीमा ५ हजार ५ सयैको अक्षयकोषको लागि रकम प्रदान गरेका थिए ।

अध्यक्ष दिनेश रावल, जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालयका बरिष्ठ जनप्रशासक भलक शर्मा पौडेल, जिविस पाल्पाका योजना तथा प्रशासकिय अधिकृत पुष्कर भट्टराई, पाल्पा उद्योग वाणिज्य संघका अध्यक्ष राजु मर्हजन, बरिष्ठ पत्रकार मेघराज शर्मा, पत्रकार महासंघ पाल्पाका सचिव किरण कौशल, नर्वेजियम रेडकसका फेडिक, मिशन अस्पतालका निर्देशक रचेल कारक, लुम्बिनी मेडिकल कलेजका अध्यक्ष गोपाल बहादुर पोखरेल लगायतले रेडकसले पाल्पामा मानविय उद्धार देखी समाजिक सेवा र आयआर्जनका विषयमा समेत राम्रो काम गरेको बताए ।

यस क्षेत्रमै विरामीको लागि सधै रगतको अभाव भईरहेको अवस्थामा पाल्पामै ब्लड बैंक संचालन

रेड्कस सोसाइटीको जिल्लासभा

पाल्पा/नेपाल रेडकस सोसाईटी जिल्ला शाखा पाल्पाको ३६ औँ जिल्ला सभा अधिवेशन तानसेनमा सम्पन्न भएको छ । अधिवेशनको उद्घाटन गर्दै प्रमुख जिल्ला अधिकारी शिवराज जोशीले सरकार पुग्न नसकेको स्थानमा रेड्कस पुगेर मानवीय सहायताको काम गर्दै आएको बताए । रेडकस पाल्पाले लागु औषध, विसंगती, विकृति बिरुद्ध युवाहरू परिचालन गरेर समाजमा चेतनामुलक काम गर्दै आएको बताउँदै प्रजिअ जोशीले जिल्लाको दैविप्रकोप उद्धारमा रेडकस सकृय भएर काम गर्दै आएको बताए ।

कार्यक्रममा नेपाली कांग्रेसका राजेन्द्र गोपाल सिंह, राप्रपाका जिल्ला अध्यक्ष डुल बहादुर कुवर, अखण्ड नेपाल पार्टीका जिल्ला

लोकताराको उपाधि बसन्त र यशोदालाई

पाल्पा/सामुदायिक रेडियो मदनपोखरा र विशाल डिजिटल प्रालि काठमाण्डौले संयुक्त रूपमा संचालन गरेको मदनपोखरा विशाल लोकतारा २०७० को उपाधि पुरुष तर्फ फोक्सिङ्गकोट पाल्पाका बसन्त गाहाले हात पारेका छन् । त्यस्तै महिला तर्फ लोकताराको उपाधि झुडेवा पाल्पाकी यशोदा कार्कीले प्राप्त गरिन् ।

तानसेन नगरपालिकाको सभाहलमा संचालित लोकताराको फाइनल कार्यक्रममा ७ जना प्रतियोगी मध्ये पुरुष तर्फ राजेश भण्डारी दोस्रो, पुरन गाहा तेस्रो र सुरेन्द्र बिश्वकर्मा चौथो भए । त्यस्तै महिलातर्फ मनिसा गौतम दोस्रो र निलिमा सुनार तेस्रो भए । प्रतियोगीहरूले बिभिन्न चरणमा छुट्टाछुट्टै खालका तीन तीनवटा लोकदोहोरी गीत प्रस्तुत गरेका थिए । लोकताराको उपाधि पाएपछि प्रतिक्रिया दिदै गाहा र कार्कीले आफूहरू लोकसंगीत क्षेत्रमा निरन्तर लागिपर्ने बताए ।

पाल्पा सहित छिमेकी जिल्लाहरूका स्थानीय स्तरमै पुगेर

बिभिन्न अडिसन मार्फत उत्कृष्ट ठहरिएका कलाकारहरूलाई टप सेभनमा ल्याई फाइनल कार्यक्रम प्रस्तुत गरिएको थियो । उपाधि प्राप्तकर्ताले उपाधिसँगै विशाल डिजिटल प्रालिसँगको सहकार्यमा निःशुल्क क्यासेट एल्बम निकाल्ने सहित अन्य अवसरहरू पनि प्राप्त गर्नेछन् । फाइनल कार्यक्रमका मुख्य निर्णायक लोक दोहोरी गायक सेमन्तमणि खरालले सहभागी सबै कलाकारहरूको राम्रो प्रतिभा रहेको र प्रतियोगिता भएकोले कोही पहिलो र कोही दोस्रो हुनुपरेको बताए ।

फाइनल कार्यक्रम हेर्न पाल्पा

सहित छिमेकी जिल्लाबाट समेत दर्शकहरू आइपुगेका थिए । कार्यक्रममा लोकदोहोरी गायक रामचन्द्र चन्द, कमला पोखरेल, कृष्ण रानाभाट, बुद्धि बिक, सुमन गैरे लगायतले दोहोरी गीत मार्फत दर्शकलाई भरपुर मनोरञ्जन दिनुभयो । त्यस्तै हास्यकलाकार नारायण बश्यालले सहभागी दर्शकलाई पेट मिचि मिचि हसाए । रेडियोका प्रशाकीय लेखापाल छविलाल भट्टराईको स्वागत, हुम गैरेको अध्यक्ष भूपेन्द्र बहादुर जीसीको अध्यक्षतामा कार्यक्रम सम्पन्न भएको थियो ।

जिल्ला वन कार्यालय पाल्पाको सूचना

सामुदायिक वनमा वन ऐन, २०४८ र वन नियमावली २०५१ ले निशेध गरिएका कार्यहरू नगरौं/नगराऔं । प्रत्येक सामुदायिक वन उपभोक्ता समूहले आ-आफ्ना बिधान र कार्ययोजनाको पूर्ण पालना गरौं ।

अनरोधक
जिल्ला वन कार्यालय पाल्पा
फोन नं. ०७५-५२०००२

परिवार नियोजनबारे चेतना बिस्तार आवश्यक

पाल्पा/युवा देखी ६० वर्ष नाघेका समाजका अग्रज व्यक्तिहरूले परिवारलाई व्यस्थित, सुखि र स्वस्थ बनाउन विदेश गएका विवाहित युवाहरू फर्किसकेपछि श्रीमान र श्रीमती सँगै राखेर परामर्श गर्नुपर्ने तानसेनमा आयोजित एक कार्यक्रमका वक्ताहरूले बताएका छन् ।

नेपाल परिवार नियोजन संघ पाल्पा शाखाको १३ औं वार्षिक साधारणसभामा बोल्दै वक्ताहरूले समाजिक परम्परा रिति रिवाज सस्कृति बिकृतिको रूपमा फस्टाउँदै गएकोले परिवार लाई व्यस्थित बनाउनको लागि परिवार नियोजन संघको भुमिका महत्वपुर्ण रहेको बताए । साधारणसभामा बोल्दै संघका केन्द्रिय कोषाध्यक्ष धिरेन्द्र प्रसाद श्रेष्ठले परिवारको व्यवस्थापन, सामाजिकरण गदै महिलाहरूको स्वास्थ्य लाई विर्धजिवी बनाउन संघले काम गदै आएको बताउनु भयो । परिवार लाई सुखि, सम्बृद्धि,स्वस्थ बनाउँदै, उत्तरदायी, जिम्मेवार समाजको निर्माण गर्न संघले अधिकांश ग्रामिण भेगका जनतालाई केन्द्रित गरेर काम गदै आएको संघका केन्द्रिय कोषाध्यक्ष श्रेष्ठले बताए । संघले परिवारको शुसासन र गर्भरमेन्स लाई व्यवस्थित गर्ने मुल एजेण्डामा काम गदै आएको श्रेष्ठले बताए ।

साधारणसभामा बोल्दै मिसन अस्पतालकी निर्देशक डा. रचेल कार्क, नेपाल पत्रकार महासंघ पाल्पाका कोषाध्यक्ष मिलन विश्वकर्मा, नेपाल रेडक्स सोसाईटी पाल्पाका सभापति बुद्धि प्रसाद शर्मा लगायतले परिवार नियोजनको कृयाकलापको कारण यौन रोग तथा एच आई भि एड्स जस्ता सक्रमण बाट बचाउँदै आएको, परिवार लाई सुखि र व्यस्थित बनाउन जनचेतनाका कार्यक्रम प्रभावकारी रूपमा संचालन भएको बताए । साधारणसभामा वार्षिक प्रतिवेदन प्रस्तुत गदै संघका सचिव चिरञ्जिवी ढुंगाना तानसेन नगरपालिका सहित १८ वटा गाविसमा कार्यक्रमहरू संचालन गदै आएको बताए । संघले परिवार नियोजन सेवा, पुरुष तथा महिला बन्ध्याकरण सेवा, सुरक्षित मातृत्व सेवा, प्रजनन स्वास्थ्य परामर्श सेवा, प्याथोलोजी सेवा, सुरक्षित गर्भपतन

सेवा, स्वच्छिक परामर्श तथा परिक्षण सेवा, निशुल्क एच आइ भि परिक्षण, खोप सेवा, सामान्य स्वास्थ्य परिक्षण, यौन रोगको परिक्षण तथा उपचार सेवा, स्त्रि रोग परिक्षण तथा उपचार सेवा लैङ्गिक हिंसामा आधारित परामर्श सेवा, जस्ता कार्यक्रमहरू संचालन गदै आएको सचिव ढुंगानाले बताए । कार्यक्रममा संघका कोषाध्यक्ष

राजेश्वर उदयले १ करोड २४ लाख ६२ हजार २ सय ५३ रुपैया बराबरको आम्दानी खर्च विवरण पेश गरे । संघका शाखा सभापति प्रेमनाथ बस्यालको अध्यक्षतामा भएको साधारणसभामा स्वागत संघका सदस्य चित्रबलीराम सुवाल, धन्यवाद ज्ञापन युवा सदस्य निलिमा राजभण्डारी र संचालन सचिव चिरञ्जिवी ढुंगानाले गरेका थिए ।

स्थानीय शान्ति समितिको अनुरोध

विस्तृत शान्ति सम्झौताको पलना गरौं । हिमाल पहाड, मधेश/तराई कोही छैन । पराई । सबै जनता मिलौं इन्द्रको घाउलाई मेटौं ।

स्थानीय शान्ति समिति पाल्पा

इन्द्रेणी रेष्टुरेन्ट अब,अभ नयाँ ढंगबाट

विगत १५ वर्षदेखि तपाईंको सेवामा समर्पित हुँदै आएको यस रेष्टुरेन्ट नयाँ व्यवस्थापन र परिष्कृतपनका साथ स्तरीय नास्ता र खानाका लागि सेवामा हाजिर रहेको जानकारी गराउँदछौं ।
हामीकहाँ नेपाली, पाल्पाली, चाइनिज, इन्डियन खाना तथा नास्ता र तन्दुरी स्न्याक्स, कन्टिनेन्टल उपलब्ध छ ।
सदैव हामीलाई सम्भन्नुहोस्, आफ्नै ठान्नुहोस् ।

इन्द्रेणी रेष्टुरेन्ट बज्र होटलको भुइँतला
आबद्धोलन चौक, तानसेन पाल्पा
(बसपार्कबाट टुँडिखेल जाने बाटोमा बायाँपट्टी)
प्रो. टोप बहादुर न्यौपाने र गोपीकृष्ण देवकोटा
फोन नं. ०७५-५२१०८४, ८८४७१७२२०५, ८८४७२२४७०८

म्यासेज अभियान संचालन

पाल्पा/पाल्पाका बिभिन्न

मानवअधिकार सम्बद्ध तथा सामाजिक संस्थाहरूले निर्धारित समयसीमाभित्रै संविधान जारी गर्न दबाव दिने उद्देश्यले एसएमएस अभियान संचालन गरेका छन् ।

संस्थाका प्रमुखहरूले बिभिन्न दलका केन्द्रीय नेताहरू र सभाषद्हरूलाई मोवाइलमा म्यासेज पठाएर समय सिमाभित्रै संविधान जारी गर्नेतिर ध्यान केन्द्रीत गराएका हुन् । नेपाल बार एसोसिएसन पाल्पाका अध्यक्ष जोगलाल बिक, पत्रकार महासंघ पाल्पाका अध्यक्ष राजेश कुमार अर्याल, पाल्पा पर्यटन बिकास केन्द्रका संयोजक किरण कौशल, मानवअधिकार एलायन्स पाल्पाका सचिव भगवान भण्डारी, डियु नेपालका अध्यक्ष कृष्ण पोखरेल, प्रेस चौतारी पाल्पाका अध्यक्ष कमलराज तिमिल्सिना लगायतले आज एसएमएस अभियान चलाएका हुन् । म्यासेजमा सभासद् ज्यू अहिलेसम्म संविधानसभाले पूर्णता नपाएको र ५ वटा समितिका सभापतिहरू च्यन नभएको अवस्थामा २०७१ माघ ८ गतेभित्रै संविधान जारी गरिसक्ने प्रतिबद्धता पूरा होला र ? भनिएको छ । देशका बिभिन्न जिल्लाहरूमा जस्तै पाल्पामा पनि यो अभियान चलाइएको र अभियानलाई हरेक महिना निरन्तरता दिने पाल्पा पर्यटन बिकास केन्द्रका संयोजक किरण कौशलले जानकारी दिए ।

हरेक बुधवार पाल्पाबाट

प्रकाशन हुने पाल्पा समाचारपत्र साप्ताहिक पढिसकेपछि तपाईंको मनमा लागेका बिचारहरू जस्ताको तस्तै लेखी पठाउनुहुन अनुरोध गर्दछौं ।
-अनरोधक पाल्पा समाचारपत्र

गाविस सम्पत्ति....

परिषदलाई नै मान्यता नदिने बताएका थिए । उनले परिषदबाट भत्ता बढाएपछि दलहरू बिरोधमै उत्रिए । दलहरूको बिरोधका कारण उनी बिदामा बसिन् र जिविसले अर्को सचिवलाई पोखराथोकमा खटायो । पाल्पा समाचारपत्रसँगको कुराकानीमा सचिव भुजेलले आफू घर बिदामा काठमाण्डौ रहेको र ल्यापटप, क्यामेरा आफैले लिएर आएको बताइन् । उनले ल्यापटपमा आफ्ना महत्वपूर्ण फाइलहरू रहेकाले आफ्नो काम सकिएपछि फिर्ता गर्ने बताइन् । तर नियममा २१ दिनभित्र सबै सामान बुझाउनुपर्ने व्यवस्था छ । जिल्ला बिकास समिति पाल्पाका योजना अनुगमन तथा प्रशासकीय अधिकृत पुष्कर भट्टराईले भने, “सरुवा भएर जाने बेला आफूले प्रयोगमा ल्याएका सबै सामानहरू फिर्ता गरेर कागजी प्रक्रिया पुर्‍याएर मात्रै सरुवा भएर जानुपर्ने प्रावधान रहेको छ ।” भट्टराईले तत्कालै भुजेललाई सम्पर्क गरी जिन्सी सामान फिर्ता गराउने बताए तापनि सामान अझै फिर्ता भएको छैन । सचिव भुजेलले प्रिन्टर खरिद गर्दा

अपनाएको प्रक्रिया र खरिद मूल्य हेर्दा अनियमिता भएको प्रष्टै देखिन्छ । बील र कागजपत्र मिलाएर सरकारी सम्पत्तिको अपचलन गर्ने समस्या बढ्दै गएको छ ।

पाल्पाका अधिकांश गाविस सचिवहरूले गाविसकै रकमबाट ल्यापटप, डिजिटल क्यामेरा, मोवाइल, खाट, पलड, बिस्तारा खरिद गरेका छन् । उनीहरूले सरुवा भएर जाने बेला ती सामानहरू आफैले लिएर जाने गरेको पाइएको छ । बिकास बजेटमा लामो छलफल गर्ने स्थानीय राजनीतिक दलका प्रतिनिधिहरूलाई पूँजीगततर्फको खर्चको कुनै पत्तो हुँदैन । नेपाली समाजमा छोरीचेलीले माइती पक्षबाट पाएको नगद, गहरगहनलाई पेवाका रूपमा राख्ने गर्दछन् । पेवाका रूपमा राखेको रकम आसामी लगाएर वा बैंकमा राखेर व्याज खाने प्रचलन पाल्पाका धेरै गाउँमा छ । गाविस सचिव रमा भुजेलले चिर्तुङ्गधाराबाट सरुवा भएर जाने बेला ल्यापटप, क्यामेरा र मोवाइल पेवा सरह लगेकी छन् । यो फिर्ता गराउने दायित्व कस्को हो ?

एक नजर यता पनि ल

हामीकहाँ महिला पुरुष तथा बालबच्चा एवम् उमेर अनुसार जुत्ता, चप्पलहरू तयार गरिनुका साथै खुद्रा तथा थोक बिक्री गरिन्छ । यहाँहरूको अर्डर अनुसार जुत्ता चप्पल समेत तयार गरिने भएकोले सम्पर्क राख्नुहोला ।

प्रो.
गोविन्द नेपाली

न्यू शुभकामना शु सेन्टर असनटोल, तानसेन पाल्पा

डिभिजन सडक कार्यालयको अनुरोध

“सडक अतिक्रमण रोकौं, राष्ट्रको भौतिक पूर्वाधार बिकासमा सहयोग गरौं ।”
राजमार्गमा घर टहरा बनाउँदा बाटोको सेन्टर प्वाइन्ट (केन्द्र रेखा) देखि करिव २५ मिटर र क्षेत्रीय सडक खण्डका १५ मिटर छोडेर मात्र बनाउनुहुन सर्वसाधारणहरूमा अनुरोध गर्दछौं ।

अनुरोधक

पश्चिमाञ्चल डिभिजन सडक कार्यालय नं. ३, पाल्पा

जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय पाल्पाको अनुरोध

कुष्ठरोग

- कुष्ठरोग आँखाले देख्न नसकिने सुक्ष्म किटाणुले लाग्ने एक प्रकारको कम सन् दीर्घ रोग हो । यसले खास गरेर मानिसको छाला र बाहिरी स्नायुहरूमा असर गर्दछ ।
- शरीरको कुनै पनि भागमा लाटो, फुस्रो वा रातो रङ्गको छुँदा थाहा नहुने दागहरू आउनु, हात खुट्टाका स्नायु मोटो हुनु, बुलु तथा हातगोडा भ्रमभ्रमाउनु आदि मुख्य लक्षणहरू हुन् ।
- माथि उल्लेखित लक्षण र चिन्हहरू देखा परेमा तुरुन्तै स्वास्थ्य कार्यकर्तालाई देखाई नियमित उपचार गराएमा कुष्ठरोग पूर्ण रूपले निको हुन्छ ।
- सबै स्वास्थ्य संस्थाहरूमा कुष्ठरोगको जाँच तथा उपचार सेवा निःशुल्क उपलब्ध छ ।

“कुष्ठरोग उन्मुलन हाम्रो अभियान

छिटो उपचार र प्रभावितहरूलाई समुदायमा पुर्नस्थापना ”

अनुरोधक: जिल्ला स्वास्थ्य कार्यालय पाल्पा